

# Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI  
VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Dt, 5.1)

GIÁO SĨ:

*Xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân*

**ĐỂ CÙNG LÀM VINH DANH THIÊN CHÚA**

[www.conggiaovietnam.net](http://www.conggiaovietnam.net)

[giaosivietnam@gmail.com](mailto:giaosivietnam@gmail.com)

Đặc San Điện Tử **Giáo Sĩ Việt Nam** Số 59, Chúa Nhật 27.01.2008

## CÁC SỐ BÁO ĐÃ PHÁT HÀNH

## MỤC LỤC

|                                                            |                                        |
|------------------------------------------------------------|----------------------------------------|
| <u>Cổ Võ Hòa Bình Và Xây Dựng Cộng Đoàn Các Dân Tộc</u>    | <u>Kết thúc Gaudium Et Spes</u>        |
| <u>Học Hỏi về Học Thuyết Xã Hội của Giáo Hội Công Giáo</u> | <u>Tu sĩ</u>                           |
| <u>Huynhquảng</u>                                          |                                        |
| <u>XUÂN PHONG</u>                                          | <u>Bùi Nghiệp</u>                      |
| <u>"TODAY IS A GIFT, that is why it is called PRESENT"</u> | <u>Ẩn danh</u>                         |
| <u>CẦU NGUYỆN</u>                                          | <u>Hương Vĩnh</u>                      |
| <u>PHẢI TÔN TRỌNG SỰ THẬT NHƯ THẾ NÀO?</u>                 | <u>Lm. PX. Ngô Tôn Huân</u>            |
| <u>TRÁNH XUNG ĐỘT</u>                                      | <u>Lm. Lê Văn Quảng</u>                |
| <u>HÃY TIN YÊU VÀ PHÓ THÁC</u>                             | <u>Nhà Văn Xuân Vũ Trần Đình Ngọc</u>  |
| <u>CẦU XIN CHÚA CHO GIÁO HỘI</u>                           | <u>Đình Chấn chuyển ngữ</u>            |
| <u>Bạn đang lắng nghe Chúa</u>                             | <u>Lm. Micae-Phaolô Trần Minh Huy,</u> |
| <u>pss.</u>                                                |                                        |
| <u>Đa Khô Mùa Đông</u>                                     | <u>Bác sĩ Nguyễn Ý-Đức</u>             |
| <u>THẬP GIÁ CỦA NHỮNG ÔNG CHỒNG,</u>                       | <u>Chuyện phiếm của Gã</u>             |
| <u>Siêu</u>                                                |                                        |

## **Cổ Võ Hòa Bình Và Xây Dựng Cộng Đoàn Các Dân Tộc**

**Thánh Công Đồng Chung Vaticanô II**

**Hiến Chế Mục Vụ Về Giáo Hội Trong Thế Giới Ngày Nay**  
**Gaudium Et Spes**  
**Kỳ cuối**

**Bản dịch Việt Ngữ của Giáo Hoàng Học Viện Piô X**  
**Prepared for Internet by Vietnamese Missionaries in Asia**

**Phần Thứ Hai**  
**Chương V**

**Cổ Võ Hòa Bình Và Xây Dựng Cộng Đoàn Các Dân Tộc 90\***

**Kết Luận 98\***

**91. Bốn phận của mỗi tín hữu và của các Giáo Hội địa phương.** Những điều mà

Thánh Công Đồng này đề nghị được rút ra từ kho tàng giáo lý của Giáo Hội. Mục đích là giúp đỡ mọi người thời nay, hoặc tin Thiên Chúa hoặc không minh nhiên nhìn nhận Ngài, nhận thức rõ ràng hơn thiên chức toàn diện của mình, kiến tạo thế giới cho hợp với phẩm giá siêu việt của con người hơn, tìm kiếm một tình huynh đệ đại đồng được thiết lập vững chắc hơn và đáp lại những đòi hỏi khẩn thiết trong thời đại chúng ta theo như tình yêu thúc đẩy trong một nỗ lực hợp tác quảng đại.

Thực vậy, trước sự dị biệt lớn lao giữa những hoàn cảnh và những hình thức văn hóa nhân loại trên thế giới, những lời đề nghị trên đây trong nhiều điểm chỉ cố ý trình bày một cách tổng quát. Hơn nữa, vì phần nhiều liên hệ đến những vấn đề còn đang biến chuyển không ngừng, nên giáo huấn ở đây, tuy đã được công nhận trong Giáo Hội, nhưng cũng cần được khai triển và tiếp nối thêm nữa. Tuy nhiên, chúng tôi tin chắc rằng nhiều điều mà chúng tôi loan báo dựa trên lời Chúa và tinh thần Phúc Âm, sẽ có thể giúp đỡ mọi người một cách hữu hiệu, nhất là khi các tín hữu theo sự hướng dẫn của Chủ Chăn cố gắng thực hiện công việc thích nghi cần thiết cho từng quốc gia và từng tâm thức khác nhau.

**92. Đối thoại giữa mọi người.** Với sứ mệnh đem sứ điệp Phúc Âm soi chiếu cả thế giới và quy tụ trong một Chúa Thánh Thần tất cả mọi người của mọi quốc gia, chủng tộc hay văn hóa, Giáo Hội trở thành dấu chứng của tình huynh đệ, một mối tình tạo điều kiện và cổ vũ một cuộc đối thoại chân thành.

Vậy trước hết, chúng ta cần cố vũ ngay trong lòng Giáo Hội sự quý mến, tôn trọng và hòa thuận với nhau bằng sự chấp nhận mọi dị biệt chính đáng để luôn luôn có thể đối thoại hữu hiệu giữa những phần tử của một Dân Chúa duy nhất, dù là chủ chăn hay các Kitô hữu khác. Thật vậy, những gì liên kết giữa các tín hữu còn mạnh hơn những gì chia rẽ: hiệp nhất trong những gì chính yếu, tự do trong những gì nghi ngờ, bác ái trong hết mọi sự <sup>6</sup>.

Đồng thời, tâm hồn chúng tôi cũng ôm ấp những người anh em và các cộng đoàn của họ, tuy chưa sống hiệp thông trọn vẹn với chúng tôi nhưng vốn liên kết với chúng tôi trong sự tuyên xưng Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần cũng như trong mối dây bác ái; chúng tôi nhớ rằng ngay cả nhiều người không tin vào Chúa Kitô vẫn ước mong và khao khát sự hiệp nhất giữa các tín hữu: quả thực, sự hiệp nhất này càng tiến triển trong chân lý và tình yêu nhờ quyền lực Chúa Thánh Thần, thì càng sẽ là một điểm tiên báo sự hiệp nhất và hòa bình trên toàn thế giới. Vì thế, cùng hiệp lực và hiện đang theo đuổi mục đích cao cả này cách hữu hiệu dưới những hình thức ngày càng thích hợp hơn, chúng tôi cố gắng mỗi ngày sống phù hợp với Phúc Âm hơn nữa, để hợp tác trong tình huynh đệ hầu phục vụ gia đình nhân loại đang được mời gọi vào gia đình các con cái Thiên Chúa, trong Chúa Giêsu Kitô.

Do đó, chúng tôi cùng hướng tâm hồn đến tất cả những ai nhìn nhận Thiên Chúa và bảo tồn các yếu tố tôn giáo và nhân bản quý giá trong truyền thống riêng. Chúng tôi ước mong đối thoại cởi mở để dẫn đưa tất cả chúng ta đến chỗ trung thành đón nhận và hăng hái thực hiện những gì Chúa Thánh Thần thôi thúc. Niềm ước mong đối thoại đó chỉ do lòng yêu chân lý hướng dẫn và dĩ nhiên vẫn giữ được sự khôn ngoan thích hợp; về phần chúng tôi, niềm ước vọng này không loại trừ một ai hết: từ những người đang tôn thờ những giá trị tinh thần nhân bản cao quý mà chưa nhận biết Đấng Tạo Thành đến những ai chống đối và bách hại Giáo Hội bằng nhiều cách. Vì Thiên Chúa Cha là nguyên lý và cùng đích mọi sự, nên tất cả chúng ta đều được kêu gọi làm anh em với nhau. Và vì thế, được gọi lãnh nhận thiên chức làm người và làm con Thiên Chúa, chúng ta có thể và phải cộng tác, không bạo động, không xảo trá để xây dựng một thế giới trong hòa bình đích thực.

**93. Xây dựng và dẫn đưa thế giới tới cùng đích.** Nhớ lại lời Chúa: "Nếu các con thương yêu nhau, thiên hạ sẽ cứ dấu ấy mà nhận biết chúng con là môn đệ Thầy" (Gio 13,35), người Kitô hữu không thể tha thiết mong ước gì hơn là luôn được phục vụ con người trong thế giới ngày nay cách quảng đại và hữu hiệu hơn. Thật vậy, trong khi trung thành gắn bó với Phúc Âm và thừa hưởng những năng lực của Phúc Âm, cũng như liên kết với mọi người yêu chuộng và thực hiện công bình, người Kitô hữu nhận lãnh một sứ mệnh lớn lao phải chu toàn ở trần gian này và phải trả lễ với Đấng sẽ phán xét mọi người trong ngày sau hết. Không phải những ai nói "lạy Chúa, lạy Chúa" sẽ được vào nước trời, nhưng chỉ có những ai thực hiện ý Chúa Cha <sup>7</sup> và can đảm làm việc. Thực thể, Chúa Cha muốn chúng ta nhìn nhận Chúa Kitô là anh cả trong tất cả mọi người và yêu mến Người cách cụ thể bằng lời nói cũng như bằng việc làm. Như vậy, chúng ta làm nhân chứng cho Chân Lý và truyền thông cho kẻ

khác màu nhiệm tình yêu của Chúa Cha trên trời. Nhờ đó, mọi người trên khắp địa cầu sẽ thấy nảy sinh một niềm hy vọng mãnh liệt, đó là ân huệ của Chúa Thánh Thần, để sau cùng được hưởng hòa bình và hạnh phúc tuyệt vời trong quê hương rạng ngời vinh quang Chúa [99\\*](#).

"Kính chúc Đấng quyền năng làm được mọi sự cách hết sức phong phú hơn điều ta cầu xin hay nghĩ tưởng tùy theo quyền phép của Ngài hằng hoạt động giữa chúng ta, kính chúc Ngài vinh quang trong Giáo Hội và trong Chúa Giêsu Kitô trong mọi thế hệ muôn đời. Amen" (Eph 3,20-21).

Tất cả và từng điều đã được ban bố trong Hiến Chế Mục Vụ này đều được các Nghị Phụ Thánh Công Đồng chấp thuận. Và, dùng quyền Tông Đồ Chúa Kitô trao ban, hiệp cùng các Nghị Phụ khả kính, trong Chúa Thánh Thần, Chúng Tôi phê chuẩn, chế định và quyết nghị, và những gì đã được Thánh Công Đồng quyết nghị, Chúng Tôi truyền công bố cho Danh Chúa cả sáng.

Roma, tại Đền Thánh Phêrô, ngày 7 tháng 12 năm 1965

**Tôi, Phaolô Giám Mục Giáo Hội Công Giáo.**

Tiếp theo là chữ ký của các Nghị Phụ.

---

### **Chú Thích:**

**98\*** Tất cả những điều Công Đồng đề nghị ở trên nhằm giúp mọi người góp phần để kiện toàn thể giới trong tinh thần huynh đệ (số 91a). Dĩ nhiên cần phải áp dụng những nguyên tắc đó cho thích hợp với trường hợp của từng địa phương (b).

Giáo Hội là dấu chứng cho sự hiệp nhất (số 92a), trước hết mình phải tự hiệp nhất (b), rồi tìm cách cộng tác với các anh em ly khai, cá nhân cũng như cộng đoàn (c), và đối thoại cởi mở với tất cả những ai có lòng tin nơi Đấng Tối Cao (d). Hơn nữa, về phần Giáo Hội, Giáo Hội không loại trừ người vô thần và ngay cả những ai chống đối Giáo Hội (e).

Tình yêu Chúa thúc đẩy chúng ta hoạt động để xây dựng thể giới (số 93a) và làm vinh danh Thiên Chúa (b).

**99\*** Sau khi chúng ta đọc Hiến Chế Mục Vụ rồi, Công Đồng khuyên mỗi người chúng ta như Chúa Giêsu xưa bảo luật sĩ: "Hãy về bắt chước làm như vậy" (Lc 10,37). Hiến Chế đã nhắc lại rất nhiều bốn phận, đã cho biết rất nhiều nhiệm vụ khẩn cấp, đã khuyên bảo về rất nhiều điều thiếu sót của cá nhân hay cộng đoàn trong Giáo Hội. Nhưng điều căn bản để sống đạo cũng như để mưu ích cho thể giới là điều răn mới của Chúa Giêsu, bao gồm tất cả những điều răn khác (Rm 13,8; Gal 5,14). Sau khi luật sĩ trả lời rằng: "Luật Chúa dạy ta phải kính mến Thiên Chúa hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn, lại thương yêu người thân cận như chính mình vậy". Chính Chúa Giêsu đã phán: "cứ làm như thế sẽ được sống" (Lc 10,26-28). Nhờ Chúa Thánh Thần ban cho ta sự yêu thương đó (Rm 5,5), nghĩa là tham dự vào tình yêu của Chúa Kitô (Rm 8,35.39), mỗi Kitô hữu sẽ hoạt động để xây dựng thể giới mới và phục vụ mọi người khác. Dưới sự hướng dẫn của Hàng Giáo Phẩm, chúng ta sẽ tìm cách áp dụng nguyên tắc chung trong Hiến Chế vào hoàn cảnh thực tế của từng địa phương mình sống.

## **VỀ MỤC LỤC**

---

### **Học Hỏi về Học Thuyết Xã Hội của Giáo Hội Công Giáo**

#### **I. Giáo Hội là Thầy và là Mẹ**

---

### **Lời Giới Thiệu**

Khi loay hoay tìm câu trả lời trước những vấn nạn trong xã hội, người Kitô hữu thường gặp rất nhiều khó khăn, đặc biệt trong các lĩnh vực về tự do, dân chủ, nhân quyền, tôn giáo, bác ái, công bằng...im lặng hay lên tiếng trước những cảnh bất công? Thái độ im lặng nào là phù hợp và thái độ lên tiếng như thế nào cho đúng đắn? Giữa sự thực thi bác ái và thực thi công bình thì việc nào quan trọng hơn? ...

Dựa vào tài liệu: "The Social Agenda a Collection of Magisterial Texts" với lời giới thiệu của chủ tịch Hội Đồng Công Lý và Hòa Bình, ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn văn Thuận. Huynhquảng lược dịch và trình bày tài liệu này dưới dạng hỏi thưa, ngắn gọn, dễ hiểu với hy vọng duy nhất là giới thiệu cho quý vị một cái nhìn tổng quát nhưng thực tế nhằm cho những ai đang thao thức cho việc xây dựng xã hội, giáo hội trong tinh thần trách nhiệm. Nói tóm lại, tài liệu này không dành cho các nhà nghiên cứu, tra khảo chuyên môn, nhưng nó trả lời cho những ai đang thao thức sống đúng giá trị Tin Mừng giữa lòng xã hội, đồng thời cũng nhắc nhở cho họ thấy bổn phận và quyền làm người của chính họ.

**Huynhquảng**

---

## **I. Giáo Hội là Thầy và là Mẹ**

### **1. Học thuyết về xã hội của Giáo hội Công Giáo là gì?**

Học thuyết Xã hội Công giáo là quan điểm của nền thần học đạo đức áp dụng vào các vấn đề xã hội mà Giáo hội đã dựa vào Truyền Thống và Kinh Thánh để lên tiếng về những vấn đề cấp thiết đang diễn ra trong xã hội, nhằm hướng dẫn nhân loại đi đúng con đường về nhà Cha chung. Thông điệp *Rerum Novarum* của ĐGH Leo XIII vào năm 1891 như là cột mốc khởi điểm cho học thuyết này.

### **2. HTXHCG ra đời trong hoàn cảnh nào?**

Học Thuyết Xã Hội Công Giáo ra đời vào thế kỷ 19. Khi con người phải đương đầu với những vấn đề mới nảy sinh trong xã hội như: nền công nghiệp phát triển, những ý thức hệ mới về hưởng thụ, tự do, chính quyền, nhà nước và nhiều hình thái lao động mới cũng xuất hiện, trong hoàn cảnh ấy, Giáo hội trình bày Học Thuyết Xã Hội Công Giáo một cách chính thống và sống động cho mọi người.

### **3. Giáo hội có phải là Mẹ và là Thầy dạy của các dân tộc trên thế giới không?**

Thưa phải. Giáo hội được Chúa Giêsu thiết lập với vai trò là Mẹ và Thầy của mọi dân tộc. Đấng thiết lập ủy thác trách nhiệm nuôi dưỡng và dạy dỗ không những cho con cái mình mà còn cho mọi dân tộc. Giáo hội phải thực thi công việc này với tất cả trách nhiệm và sự tôn trọng. (cf. *Mater et Magistra*, # 1 )

### **4. GH thực hiện công việc này đối với các dân tộc trên thế giới như thế nào?**

Giáo hội thực hiện công việc này không chỉ bằng lời nói, nhưng còn bằng gương mẫu và hành động trong lãnh vực từ thiện và xây dựng công bằng xã hội. Với trách nhiệm cai quản và bảo vệ Kho tàng Đức tin, Giáo hội lên tiếng để bảo vệ chân lý đức tin; đồng thời cũng lên tiếng để hướng dẫn mọi người nhận ra sự thật, những giá trị luân lý, những nền tảng nhân quyền, đặc biệt là ơn cứu độ.

### **5. Tại sao Giáo hội lại dùng HTXHCG để nhắc nhở các tín hữu?**

Chúng ta tuyên xưng rằng: Nước Trời được bắt nguồn từ Giáo hội của Chúa Giêsu mà không phải từ thế giới này. Vì thế, HTXHCG nhắc nhở Kitô hữu không nên bị lầm lẫn trước những hình thái về sự phát triển văn minh, kỹ thuật, khoa học của con người. Dù sự phát triển này có vượt bậc và nhanh chóng đến đâu thì chúng cũng không có giá trị vĩnh hằng; và chúng cũng không bao giờ phản ánh đủ màu nhiệm vĩnh cửu sâu thẳm trong Đức Kitô. Của cải vật chất trong thế giới này chỉ có giá trị tạm thời và chỉ là phương tiện để con người hoàn thành ơn gọi của mình bằng việc cố vũ cho hòa bình, công bình, giúp đỡ đồng loại cả vật chất lẫn tinh thần

**còn tiếp nhiều kỳ**

**VỀ MỤC LỤC**

---

**XUÂN PHONG**

---

## **XUÂN PHONG**

Vật đổi sao dời!  
Năm cùng tháng kiệt.  
Xuân tiết gần sang,  
Đông tàn sắp hết.

Cổ truyền cần tuân theo lệ, giấy rách phải giữ lấy lề.  
Phong tục tốt hãy duy trì, cỏ thơm nên soi chăm chút.

### ***Sáng ba mươi:***

Ra mộ địa thăm người đã khuất, dầy cỏ mờ đắp đất gọn gàng.  
Về gia trang bàn độc sửa sang, lau tượng ảnh khói nhang thành kính.

Giục con trẻ rắp rậm theo lệnh, sẵn sàng ngay tàu chuối lá dong.  
Thức gia nhân gạo đổ cân đong, chuẩn bị đủ nồi xoong củi lửa.  
Mẹ ra chợ mua hàng sắm sửa, bánh mứt trà hoa quả mười phần.  
Cha ở nhà bàn bạc thôn lân, chộc tiết lợn chia phần làm cỗ...

### ***Đêm trừ tịch :***

Trời thanh lạnh hăng hà tinh tú, Giải sông Ngân vũ trụ hiền hòa.  
Đất bình yên vô số đơm hoa, dòng phúc ấm nhà nhà sum họp.

Nguyện trời đất ban ân sung túc!  
Khấn gia tiên lộc phước thêm phần.  
Phút giao thừa tiễn cựu nghinh tân!  
Giờ canh tý khai xuân đón tết.

### ***Ngày chính đán:***

Mai vàng nở đúng ngày đúng tiết,  
Ánh hồng dương tỏ rạng non sông.  
Khai nén trầm hương!

**Thắp đôi bạch lạp.**

**Người tăng tuổi tác,**

**Đất rộ hoa màu...**

**Ngẩng nhìn ra ngoài ngõ lao xao,**

**Quay mặt lại trong nhà nhộn nhịp.**

**Dâu rể lẳng xằng , dọn cỗ sắp bàn tíu tít.**

**Cháu con nhảy nhót, xanh vàng hồng tía khoe nhau.**

**Chúc ông bà sống lâu, như bách tùng đại thụ!**

**Mừng mẹ cha phước thọ, tựa đông hải nam sơn.**

**Vợ chồng gắn bó keo sơn!**

**Con cháu đề huề hạnh phúc.**

**Khai cỗ đầu năm rượu cúc - bánh chưng - dưa hành - giò chả,**

**Nhâm nhi ngày tết chè sen – ngũ quả – kẹo mứt –hạt dưa.**

**Bổ công một năm giải nắng dầm mưa,**

**Phi mười hai tháng thức khuya dậy sớm...**

**Ra ngoài ngõ chào thăm hàng xóm,**

**Vào tư gia mừng tuổi láng giềng.**

**Tay bắt tay tâm sự hàn huyên,**

**Mặt mừng mặt nể niềm hoan hỷ.**

**Đầu thôn xã rộn ràng cờ xí, trống kèn vang mở hội kỳ lân!**

**Trong đình làng mở cuộc khai xuân, trai gái hội chen chân tấp nập.**

***Khai hạ:***

**Ba ngày tết chúc nhau thịnh đạt!**

**Một mùa xuân khởi sự an khang,**

**Phải chuyên cần làm lụng nông tang,**

**Lại chăm chỉ siêng năng khem khổ.**

**Nguyện trời đất phù trì bảo hộ!**

**Mong hiển linh tiên tổ ban ân!!**

**Lưu phúc lưu ân!**

**Vận hành khai thái.**

**Bùi Nghiệp- Sài Gòn.**

## VỀ MỤC LỤC

---

### **"TODAY IS A GIFT, that is why it is called PRESENT"**

---

Có hai người đàn ông, cả hai đều bị bệnh nặng lắm, cùng nằm chung trong một căn phòng của bệnh viện nọ.

Một người thì được phép ngồi dậy trên giường vào mỗi buổi trưa hằng ngày để được chữa bệnh bằng cách rút nước trong phổi của ông ta, giường của ông này được kê sát cửa sổ duy nhất trong căn phòng.

Người kia thì chỉ nằm dài trên giường suốt ngày đêm. Hai người nói với nhau rất nhiều chuyện hằng ngày: Chuyện vợ con, gia đình, nhà cửa, công việc, cả việc những ngày trong quân đội, họ kể cho nhau nghe về những chuyến du lịch đó đây.

Cứ buổi trưa hằng ngày, khi phải ngồi dậy để được chữa trị, công việc rút nước trong phổi có khi hằng giờ, để cho thời gian qua nhanh, ông diễn tả cho người bạn nằm cùng phòng những gì ông có thể thấy được bên ngoài khung cửa sổ.

Kể từ đó người bệnh nằm trên giường suốt ngày bắt đầu sống với khoảng thời gian buổi trưa quý báu kia, đó là cái thế giới duy nhất, với cuộc đời bên ngoài và thật sự sống với những sinh hoạt và màu sắc của thế giới bên ngoài.

Bên ngoài khung cửa sổ là một khu công viên với một cái hồ nhỏ xinh xinh, vệt trời và những con thiên nga tung tăng bơi lội trong hồ, trẻ con chơi trò thả thuyền buồm do chúng chế tạo bằng những kiểu mẫu được bày bán trong các cửa hiệu đồ chơi. Những đôi tình nhân tay trong tay giữa vườn hoa đầy màu sắc của muôn hoa đua nở và xa xa là thành phố nhộn nhịp.

Người đàn ông phải nằm suốt ngày trên giường chỉ cần nhắm mắt lại là có thể tưởng tượng ra mọi cảnh sắc do sự diễn tả tỉ mỉ của ông bạn kia ngồi bên cửa sổ.

Một buổi trưa ông ngồi bên cửa sổ tả lại một cuộc diễn hành vừa mới đi qua, mặc dù người đàn ông nằm trên giường không được nghe tiếng của ban nhạc diễn hành nhưng ông vẫn có thể trông thấy trong trí tưởng tượng trong khi nằm nghe người kia kể lại câu chuyện thật rõ ràng

Ngày tháng qua nhanh, vào một buổi sáng khi người y tá mang nước vào phòng tắm rửa cho bệnh nhân và khám phá ra người nằm trên giường bên cửa sổ đã qua đời trong giấc ngủ bình yên đêm qua, bà buồn bã cho người trong bệnh viện mang thi hài của ông ra đi.

Còn lại người đàn ông nằm suốt ngày trên giường chụp lấy cơ hội để xin chuyển giường sang nằm kế bên cửa sổ, người y tá chấp thuận ngay và chuyển ông sang nằm cho gần cửa sổ sau đó rời khỏi phòng trả lại sự yên lặng cho người bệnh nhân.

Lúc này, trong một cố gắng phi thường, chấp nhận mọi sự đau đớn của thể xác, ông ta đã chống khuỷu tay cố rướng người nhìn qua khung cửa sổ để nhìn ra cuộc đời thật sự bên ngoài lần đầu tiên từ ngày ông vào đây. Ông cố gắng chậm rãi nhìn ra bên ngoài khung cửa sổ bên cạnh giường của ông.



Ô kìa! Đây kinh ngạc, bên ngoài chỉ là một bức tường trống trơn! Lần sau khi người y tá đến ông ngạc nhiên hỏi "Làm sao ông bạn kia đã kể lại một cách tỉ mỉ những điều kỳ diệu ở bên ngoài chiếc cửa sổ này?"

Người y tá đã kể lại rằng người bệnh kia là một người mù và còn không thể thấy được cả bức tường trống vắng ngoài kia và kết luận: "Có thể ông ta chỉ muốn giúp cho ông thêm can đảm".

*Người ta có thể quên mình để đem lại cho người khác những niềm hạnh phúc vô biên.*

*Chia xẻ một nỗi khổ chỉ chia được một nửa của sự buồn rầu, nhưng đem lại hạnh phúc cho người là một điều sung sướng mệnh mông.*

*Nếu bạn muốn cảm thấy bạn giàu có, chỉ cần đếm những gì bạn không thể dùng tiền để mua được.*

*Cuộc đời là hiện tại như trong ngôn ngữ có câu:*

*"TODAY IS A GIFT, that is why it is called PRESENT"*

*Bản đọc nguyên thủy không biết từ đâu nhưng bài đọc này sẽ mang lại may mắn cho những ai chuyển đi cho bạn hữu của mình.*

*Xin đừng giữ bức thư này cho riêng bạn, hãy gửi đi cho những ai đang cần sự may mắn.*

## VỀ MỤC LỤC

## **CẦU NGUYỆN**

**"Chúa Giêsu kể cho các môn đệ dụ ngôn sau đây, để dạy các ông phải cầu nguyện luôn, không được nản chí. Người nói: 'Trong thành kia, có một ông quan tòa. Ông ta chẳng kính sợ Thiên Chúa mà cũng chẳng coi ai ra gì. Trong thành đó cũng có một bà goá. Bà này đã nhiều lần đến thưa với ông: *đối phương tôi hại tôi, xin ngài minh xét cho.***

**Một thời gian khá lâu, ông không chịu. Nhưng cuối cùng, ông ta nghĩ bụng: *Dẫu rằng ta chẳng kính sợ Thiên Chúa mà cũng chẳng coi ai ra gì, nhưng bà goá này quấy rầy mãi thì ta xét xử cho rồi, kẻo mụ ấy cứ đến hoài, làm ta nhức đầu nhức óc.***

**Rồi Chúa nói: 'Anh em nghe quan tòa bất chánh ấy nói đó! Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi? Thầy nói cho anh em biết, Người sẽ mau chóng minh xét cho họ. Nhưng khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?'" (Lc 18, 1-8)**

\*\*\*

Nhiều năm trước đây, nhan đề của một cuốn phim phổ thông đã làm phong phú hoá ngôn ngữ bằng một thành ngữ mới: **Catch 22**.

Hoàn cảnh "Catch 22" là một hoàn cảnh vô vọng. Một thí dụ về một nữ giáo viên được người ta cho biết là chị không thể kiểm được việc làm, ngoại trừ chị có kinh nghiệm, nhưng chị không thể có kinh nghiệm, nếu không có việc làm. "Catch 22" là một hoàn cảnh tuyệt vọng.

Người đàn bà goá trong dụ ngôn Phúc Âm trên đây là một hoàn cảnh "Catch 22". Chị là một nạn nhân không được giúp đỡ vì một hệ thống thối nát. Một người giàu có đã chiếm đoạt tài sản của bà là thứ bà cần đến trong cơn nguy biến. Để được thu hồi tài sản đó, bà phải



“đáo tụng đình”.

Trước khi bà có thể thưa kiện ở toà, bà phải trả án phí để được toà xét xử. Nhưng bà đã khánh kiệt. Hoàn cảnh vô vọng của bà kèm thêm một yếu tố nữa là quan toà trong cuộc “**chẳng kính sợ Thiên Chúa mà cũng chẳng coi ai ra gì**” (Lc 18, 2).

### Mắt xích

Người đàn bà goá dùng thứ vũ khí duy nhất mà bà đang có. Trung thành với câu châm ngôn lâu đời là “*bánh xe kêu cọt két cần phải cho dầu mỡ nhiều nhất*” nên bà đã đến toà án mỗi ngày để kêu ca. Sau nhiều tuần lễ và có thể nhiều tháng... kiên trì như thế, đột nhiên người đàn bà goá được xử án, điều mà bà rất cần đến.

Bà nhận ra cái thành trì kiên cố về sự không quan tâm đang bao phủ ông quan toà bất công đó. Đột nhiên, để được an bình và khỏi bị quấy rầy, quan toà đã nhượng bộ trước những lời yêu cầu của bà goá ngõ hầu tổng khứ bà đi. Quan toà đã xử án và bà đã thu hồi tài sản bị chiếm đoạt.

Chúa Giêsu dùng dụ ngôn này để diễn tả điều Ngài muốn nói. Tâm điểm của dụ ngôn là sự khác biệt giữa quan toà tham nhũng và Thiên Chúa. Đó là một câu chuyện chứa đựng nhiều mâu thuẫn.

Đối với Thiên Chúa, hoàn cảnh chúng ta không bao giờ tuyệt vọng, vì Ngài không giống quan toà tham nhũng. Ngài không phải được mua chuộc trước khi Ngài đáp lại lời cầu xin của chúng ta. Thiên Chúa luôn sẵn sàng nghe lời chúng ta, bởi vì chúng ta có thể đến gần Ngài dễ dàng. Ngài luôn ở về phía chúng ta và ở nơi góc xó của chúng ta.

### Cầu nguyện

Vậy cầu nguyện tác động như thế nào? Đối với câu hỏi đó, không có câu trả lời thoả đáng. Cầu nguyện, cũng như bất cứ điều gì khác liên hệ đến Thiên Chúa, cuối cùng là một *huyền nhiệm*.

Tại sao Thiên Chúa nghe lời chúng ta cầu nguyện? Điều đó nằm ra ngoài tầm hiểu biết của tôi, nhưng tôi nhận chân rằng chính Thiên Chúa đã rõ biết về sự thất vọng đó. Trong vườn Giết-sê-ma-ni, Ngài đã ngã gục xuống đất và than khóc cách nào đó.

Ngài cầu xin cho Giáo Hội trên trần thế nên “*một*”: một lời cầu xin gần như không được đáp trả. Ngài còn cầu xin “*Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời*”, nhưng đọc qua báo chí hằng ngày, rõ ràng lời cầu xin đó chưa được đáp trả.

Tôi có thể đặt thêm câu hỏi nữa: “*Vậy ích lợi gì để cầu nguyện, nếu Thiên Chúa đã biết hết mọi việc?*” Chúa Giêsu đã lặng thinh trước những câu hỏi như thế. Nếu Chúa Giêsu thấy nhu cầu phải cầu nguyện, đôi khi cấp bách đến nỗi Ngài đã thức trọn đêm để cầu nguyện, vậy tôi cũng làm như thế.

Tuy nhiên chắc chắn một điều là *lời cầu nguyện không thay đổi Thiên Chúa được*. Chúng ta không có quyền đó đối với Thiên Chúa. Nhưng ngược lại, ***cầu nguyện đích thực thay đổi chính chúng ta***. Cầu nguyện cởi mở con người chúng ta để Thiên Chúa tác động và hiện diện trong đời sống chúng ta. Đồng thời, chúng ta đón nhận ân sủng kinh ngạc để nhận biết Thiên Chúa khoan nhân, đầy mẫn cảm và chan chứa tình yêu cùng đầy lòng thương xót.

### Hãy lặng thinh để biết Ta ở với con

Theo **Henri Nouwen**, động tác “*đích thực*” của ***cầu nguyện là trở nên thinh lặng*** và lắng nghe tiếng nói liên hệ đến những điều tốt đẹp đối với tôi. Cầu nguyện đặt để tôi vào một nơi mà ở đó tôi có thể bắt đầu chiêm ngắm thực tế lạ lùng là Thiên Chúa say mê con người tôi.

Trong một loại suy tảo bạo, **Kathleen Norris** đã đảo ngược quan điểm chúng ta thường gán cho Thiên Chúa:

“*Vào một buổi sáng mùa xuân trước đây, tôi nhận thấy một đôi vợ chồng trẻ ẵm một em bé ra phi trường, đi bằng qua cổng khởi hành. Em bé nhìn chòng chọc những người khác. Khi*

em nhận ra một khuôn mặt người nào, cho dù khuôn mặt đó như thế nào, già hay trẻ, đẹp hay xấu, chán chường hay hạnh phúc hoặc lo âu, **em vẫn đáp lại với niềm vui sướng tuyệt đối**. Nhìn cảnh tượng đó thật đẹp biết bao!

Cánh cổng khởi hành buồn tẻ của chúng ta đã trở nên cánh cổng thiên đàng. Khi tôi nhìn xem em bé chơi với bất cứ người trưởng thành nào được phép, tôi đâm ra kinh ngạc. Tôi nhận ra rằng đó là cách thức Thiên Chúa nhìn xem chúng ta như thế nào. Ngài nhìn chòng chọc vào đôi mắt ta, Ngài ngây ngất vì thấy những tạo vật Ngài đã dựng nên và Ngài đã gọi tất cả là tốt đẹp, cùng với những loài thọ tạo khác."

### Lời cầu của thần bí gia

Cho phép tôi tóm gọn: Một cụ già ngồi bất động trong nhà thờ từng giờ cho đến khi người ta đóng cửa. Ngày kia, vị linh mục hỏi cụ: "Bác ơi, Chúa đã nói gì với bác?" Cụ trả lời: "Chúa không nói. Chúa chỉ lắng nghe." Vị linh mục nói tiếp: "Tốt! vậy bác đã nói gì với Chúa?" Cụ trả lời: "Con cũng không nói gì. Con chỉ nghe thôi."

Trong một bản tóm gọn, có năm giai đoạn phải trải qua, trong khi cầu nguyện:

Tôi nói. Chúa nghe.

Chúa nói. Tôi nghe.

Không ai nói. Cả hai nghe.

Không ai nói. Không ai nghe.

**Thinh lặng.**

Cầu nguyện chiêm niệm là *thinh lặng trước sự hiện diện của Chúa*. Cầu nguyện là một huyền nhiệm của đức tin chúng ta. Đó là "**tâm kê tâm**" ("*cor ad cor*") với Chúa trong nơi linh thánh nội tâm của linh hồn chúng ta. Chính đó là nơi cao quý nhất của chúng ta.

**Linh Mục Vincent Travers, OP**

**Hương Vĩnh chuyển ngữ**

### VỀ MỤC LỤC

---

## **PHẢI TÔN TRỌNG SỰ THẬT NHƯ THẾ NÀO?**

---

**Hỏi:** Xin cha giải thích rõ điều răn thứ tám và trường hợp được phép không phải nói sự thật.

**Trả lời:** Thiên Chúa là Chân, Thiện, Mỹ tuyệt đối. Nghĩa chỉ nơi Ngài mới có chân lý hay sự thật, sự thiện hảo và tuyệt hảo đích thực mà thôi.

Chúa Giêsu cũng đã nói rõ điều này với các môn đệ: "**Thầy là đường là sự thật và là sự sống**." (Ga 14:6) . Như thế, tôn trọng sự thật, sống và hành động trong chân lý là một trong những điều làm đẹp lòng Chúa nhất và cũng cụ thể nói lên ước muốn thuộc về Ngài là nguồn mạch mọi chân lý, công bình, yêu thương nhân hậu và khoan dung tha thứ.

Thế giới ngày nay điên đảo chỉ vì con người không biết tôn trọng sự thật, chà đạp công lý để thi nhau làm những điều gian ác, xấu xa.

Ngạn ngữ Việt-Nam có câu: "*cái lưỡi không xương trăm đường ngoắt ngoéo*", hoặc "*yêu nên tốt ghét nên xấu*". Chỉ vì tư lợi hay đố kỵ hiểm khích, mà người ta có thể dễ dàng đổi trắng thay đen, vo tròn, bóp méo sự thật.

Chính vì không tôn trọng sự thật hay lấy sự thật làm thước đo cho mọi suy tư, quyết

định và hành động nên ở đâu người ta cũng không xây dựng được tương giao tốt đẹp lâu bền giữa người với người và làm chung được việc gì tốt đẹp, vì chỉ có sự thật mới giải thoát con người khỏi **"mọi thứ gian ác, mọi điều xảo trá, giả hình và ghen tương cùng mọi lời nói xấu gièm pha."** ( 1 Pr 2:1)

Để tránh nguy cơ gian xảo đó, **điều răn thứ tám** "cấm trá trở sự thật trong mọi giao tiếp với tha nhân. Lời truyền dạy luân lý này xuất phát từ ơn gọi của dân thánh là dân được chọn làm nhân chứng cho Thiên Chúa là Đấng chân thật và là chân lý." (x. SGLGHC, số 2464).

Sau đây là **các tội phạm đến chân lý** tức nghịch giới răn thứ tám cần phải tránh:

1- **Nói dối** là trực tiếp chối bỏ hay trá trở sự thật về một sự kiện nào đó. Thí dụ, chối không nhận tội để khỏi bị phạt hay bồi thường thiệt hại cho người khác. Tùy hoàn cảnh và sự việc mà tội nói dối nặng hay nhẹ. Thí dụ, nói dối về phẩm chất của một món hàng để bán với giá cao, gây thiệt hại cho người tiêu thụ, lừa dối công bằng. Nhưng nói dối về đời tư và lý lịch cá nhân để lường gạt tình và tiền sẽ gây thiệt hại nặng cho người khác hơn là nói dối về phẩm chất món hàng.v.v.

2- **Làm chứng gian và bội thệ** (false witness and perjury): đây là *tội nặng* không những đối với luật pháp xã hội mà đặc biệt nghịch điều răn thứ tám của Chúa truyền dạy xưa kia: **"Người không được làm chứng gian hại người"**. (x Xh 20:16). Sau này, khi rao giảng, Chúa Giêsu cũng đã căn dặn các môn đệ: **"Nhưng hể 'có' thì phải nói 'có', 'không' thì phải nói 'không'. Thêm thắt điều gì là do ma quỷ."** (x Mt 5:37)

Trong đời sống xã hội ngày nay, *làm chứng gian và bội thệ* có thể làm thiệt hại lớn lao cho người khác và ngăn cản thi hành công lý. Một phạm nhân có thể bị tù tội nhiều năm hay được trắng án vì lời chứng thực hay thề gian của nhân chứng. Vì thế, người bội thệ – hay thề gian – sẽ bị pháp luật trừng phạt đích đáng.

Trong Giáo Hội, làm chứng gian cũng gây trở ngại cho sự hữu hiệu của bí tích. Thí dụ, **"chứng gian cho một người đã kết hôn để người này dối gạt kết hôn với người khác thì hôn phối không thành sự (invalid)." (Giáo luật số 1098).** Người chứng gian chắc chắn phạm tội lỗi giới răn thứ tám.

### **Trường hợp không buộc phải nói sự thật:**

Tuy nhiên trong thực hành, luật đòi tôn trọng sự thật cũng không gạt bỏ thi hành đức bác ái Kitô giáo trong một số trường hợp. Nghĩa là có những hoàn cảnh người ta không buộc phải nói sự thật cho người khác biết.

Về điểm này, giáo lý của Giáo Hội đã nói rõ như sau: **"...Vì lợi ích và sự an toàn của tha nhân, sự tôn trọng cuộc sống riêng tư và công ích, đó là lý do đủ để không cho người ta biết điều họ muốn biết."** (x. SGLGHC, số 2284). Nói rõ hơn, không phải lúc nào cũng cần nói sự thật về ai hay về sự việc nào.

Cụ thể áp dụng như sau:

1- **Liên quan đến bí tích hoà giải**, cha giải tội không được phép tiết lộ bất cứ điều gì nghe được từ hối nhân trong toà giải tội, dù đó là lời thú tội ngoại tình hay sát nhân. Nghĩa là không được dùng những điều nghe được trong toà giải tội để tố cáo hay làm hại ai vì bất cứ lý do nào. Đây là *ấn toà cáo giải* (seal of confessions) buộc mọi linh mục phải tuyệt đối giữ kín. Ai vi phạm sẽ bị vạ tuyệt thông tiền kết. (x. Sđd, số 2490; giáo luật số 983 & 1388 triệ 1)

2- **Trong xã hội**, những người có bổn phận giữ gìn bí mật quân sự liên hệ đến an ninh quốc gia, những luật gia, tâm lý gia đều không được phép tiết lộ những bí mật mà bổn phận và nghề nghiệp đòi buộc phải giữ kín vì lợi ích của quốc gia hay của các thân chủ đã tín nhiệm tiết lộ cho mình. Các bác sĩ cũng không cần phải nói sự thật về bệnh tình cho bệnh nhân biết để tránh gây hoảng hốt và thất vọng cho họ. (x. Sđd, số 2491).

3- Riêng về **đời tư của người khác**, dù biết sự xấu của ai thì vì đức bác ái, không được tố cáo cho người khác biết về sự xấu còn đang trong vòng kín đáo. Thí dụ, biết người nào

ngoại tình với ai, nhưng chuyện này còn trong vòng kín ít người biết. Mình biết được, thì đức bác ái đòi buộc không nên tố cáo thêm cho người khác biết khiến sự xấu trở thành công khai, gây thiệt hại nặng cho danh dự của người liên hệ. Nếu có, trong trường hợp này, chỉ nên cầu nguyện cho họ, và nếu thuận tiện, thì tìm cách kín đáo khuyên bảo họ mà thôi.

Nói khác đi, không ai có bốn phận phải đi tố cáo cho người khác những gì hoàn toàn thuộc về đời tư của một cá nhân, một gia đình. Nhưng ngược lại, nếu cá nhân hay tập thể làm những điều xấu có hại cho lợi ích chung của nhiều người khác hay cho cả cộng đồng, thì vì công ích chung, lại buộc phải tố cáo sự xấu hay gian dối đó.

Thí dụ, biết rõ người nào đã có gia đình, nhưng đang tìm cách lấy người khác bằng cách nói dối là chưa hề kết hôn, hay người phối ngẫu đã chết, thì vì lợi ích của người đang bị dối gạt, và của người phối ngẫu đang bị phản bội kia, người biết có bốn phận phải tố cáo việc này với thẩm quyền có trách nhiệm. Cụ thể là trình sự việc cho linh mục đang giúp lo thủ tục kết hôn cho người kia biết để ngăn chặn kịp thời sự xấu, tai hại. Đây là việc bác ái, công bằng và lương tâm đòi buộc phải làm. Nếu không, sẽ có lỗi là dung túng hay cộng tác vào việc xấu đã biết.

Cũng vậy, khi biết rõ có kẻ làm hàng giả, pha chế đồ ăn với hoá chất có hại cho sức khoẻ của người thụ thì cũng buộc phải tố cáo để tránh cho công chúng khỏi bị thiệt hại do việc làm thiếu lương thiện nói trên gây ra.

Cũng thế, với những kẻ đang lường gạt phụ nữ dưới chiêu bài "*hôn nhân ngoại quốc*" hay tuyển mộ công nhân đi làm xa với lương cao nhưng thực tế chỉ là mua bán những phụ nữ đáng thương này cho dịch vụ mãi dâm hay nô lệ tình dục thì buộc phải lên tiếng tố cáo việc làm vô đạo của lũ người vô luân nói trên cho công luận biết để cứu nguy cho các nạn nhân. Đây là vấn đề lương tâm và đạo đức phải làm, không thể bỏ qua được.

Ngoài ra, nếu biết rõ ai không phải là tín hữu Công giáo, hoặc ai đang sống chung như vợ chồng mà không kết hôn trong Giáo Hội, nhưng cứ lên rước Mình Máu Thánh Chúa thì người biết phải tố cáo việc này cho cha xứ nơi các đường sự đến dự thánh lễ để ngăn cản họ, vì theo giáo lý, giáo luật họ không được phép làm như vậy.

Cũng trong trường hợp tương tự, nếu biết kẻ sát nhân đang lẩn trốn ở đâu, nhất là biết có kẻ khủng bố đang dự định phá hoại, đặt bom ở chỗ nào, thì buộc phải tố cáo kín cho nhà chức trách biết để bắt và trừng trị những kẻ đó và tránh tai họa lớn cho nhiều người.

Nhưng nếu có người đang cầm dao hoặc súng đi tìm ai để sát hại, thì lại không được chỉ chỗ trốn của nạn nhân cho hung thủ. Nếu chỉ chỗ để nạn nhân phải thiệt mạng thì sẽ mắc tội cộng tác vào việc sát nhân. Không ai buộc phải ngay thẳng, nói thật trong trường hợp này.

Tóm lại, nói chung, phải tôn trọng sự thật vì Thiên Chúa là Đấng chân thật. Không được nói dối và thề gian để mưu tư lợi hay để làm hại ai. Tuy nhiên cũng có những trường hợp cho phép người ta không cần nói sự thật vì lợi ích chung hay riêng. Nhưng cũng vì tôn trọng sự thật và để tránh những thiệt hại và lạm dụng của những người gian manh hay không hiểu rõ giáo lý, chúng ta cũng phải vì lương tâm mà lên tiếng tố cáo những sai trái của người khác như đã nói trên đây.

**LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân**

## **VỀ MỤC LỤC**

---

## **TRÁNH XUNG ĐỘT**

---

Bất cứ một tình huống nào không mấy tốt đẹp giữa bố mẹ và con cái đều đến từ cả hai phía. Sự rối loạn là kết quả của sự xung khắc giữa hai bên. Nếu một bên rút lui, bên kia không thể tiếp tục. Nếu bố mẹ rút lui khỏi chiến trường, đứa trẻ sẽ không còn đối tượng để chiến đấu, cũng như để chiến thắng. Không còn ai để làm chủ. Cánh bướm đã rút lui khỏi gió.

Mỗi buổi tối vào lúc 7 giờ rưỡi trận chiến thường xảy ra. Cu Nguyên 4 tuổi là kẻ luôn gây chiến.

- Nguyên, đi ngủ! Đã đến giờ rồi, bà mẹ gọi.
- Chưa, con chưa buồn ngủ, cậu bé trả lời.
- Nhưng đã đến giờ đi ngủ rồi.
- Chờ một chút, sau khi con sơn xong bức tranh đã.
- Con đi ngay bây giờ. Con có thể làm tiếp ngày mai.

Trong lúc bà mẹ cố gắng thu dọn, cậu bé hét lên và gom những cây bút chì màu vào khay tay, không cho mẹ thu nhặt. Bà mẹ do dự, không muốn đánh, liền bảo:

- Được, con làm xong đi.

Cu bé chú tâm vào sách, mỉm cười ở khóe miệng. Bà mẹ ngồi xuống giường chờ đợi. Cây bút chì của nó di chuyển càng lúc càng chậm. Bà mẹ không kiên nhẫn được nữa.

- Con không được kéo dài ra đó. Nào, hãy làm cho xong ngay.
- Con muốn làm nó thật đẹp. Con phải làm cẩn thận, cậu bé đáp lại.

Bà mẹ chờ một chặp, rồi sau đó bắt đầu thu dọn những cây bút chì không cần dùng nữa. Cậu bé phản đối. Bà mẹ lại nhấn mạnh. Cậu bé để bà mẹ thu dọn, và chọc bà bằng cách giữ lại hoặc giả vờ làm mất một vài cây. Một khi mọi sự được thu dọn xong, cậu bé tìm cách khác để nán lại. Nó kéo dài giờ trong nhà tắm, chơi trên giường, hoặc đi uống nước. Cuối cùng, bà mẹ kéo nó vào phòng, đoạn bà trở lại phòng xem tivi. Một ít phút sau, cậu bé dậy và đi ra nhà tắm, và rồi muốn hôn một cái hôn trước khi đi ngủ. Vào 9 giờ tối, nó vẫn còn động đậy. Bà mẹ nổi giận và đập cho. Cu bé khóc to. Ông bố đến cửa và rầy mẹ nó.

- Mẹ không thấy lý do tại sao con cứ phải làm như vậy mỗi tối. Nguyên, câm miệng lại! Leo lên giường và ngủ đi.

Cuối cùng mọi sự yên tĩnh.

Mục đích của cu bé là xem ai là kẻ có quyền hành? Nó cho thấy khả năng của nó và đưa mẹ nó đi vào cuộc chiến. Nó càng được củng cố để tin vào sức mạnh của riêng nó bởi chính mẹ nó, người cố gắng áp đặt nó nhưng rồi lại nhượng bước. Cậu bé nên đi ngủ. Nhưng bà mẹ không biết cách làm cho nó đi.

Có nhiều cách để giải quyết vấn đề này. Một là rút lui khỏi tình trạng xung đột. Chẳng hạn, người mẹ và người cha có thể đạt được thỏa thuận như làm một cái gì. Sau đây là một trong số những trường hợp đó. Chúng ta hãy xem nó ra thế nào?

Suốt giờ chơi buổi chiều, bà mẹ nói với cậu bé Chính:

- Tám giờ tối là giờ đi ngủ. Mẹ sẽ nói cho con khi đến giờ đi tắm. Bố và mẹ sẽ nói với con "chúc ngủ ngon" lúc tám giờ. Sau đó, bố mẹ sẽ không còn quan tâm điều mà con làm.

Lúc bảy giờ rưỡi bà mẹ bắt đầu chuẩn bị nước tắm và gọi nó. Cu bé trả lời:

- Con muốn chơi một chút nữa
- Nước tắm đã sẵn sàng, bà mẹ đáp lại và đi vào phòng đọc báo.

Tám giờ, bố và mẹ đi vào phòng của cậu bé. Cậu bé vẫn còn chơi.

- Chúc con ngủ ngon, cưng của bố.

Ông bố bồng nó lên, ôm hôn nó, và nói:

- Gặp lại con vào buổi sáng. Chúc con ngủ ngon. Cưng nhé!

Bà mẹ cũng hôn nó. Bố mẹ trở lại phòng đọc báo và mở tivi.

- Nhưng con chưa có tắm. Cu bé la lên và chạy vào phòng tivi.

Bố mẹ hành động dường như cậu bé đã buồn ngủ. Cậu bé leo lên đùi mẹ và thỏ thẻ với mẹ:

- Con muốn tắm, mẹ ơi!

- Anh ơi! Chúng ta rang một ít hạt bắp, bà mẹ vừa nói vừa đứng dậy để cho cậu bé chúi xuống khỏi vế bà.

Cậu bé làm mọi sự mà nó nghĩ ra để lôi kéo sự chú ý. Cậu bé hét lên, nhảy cẫng, kéo chân bố mẹ nhưng không có kết quả. Cuối cùng nó đi vào phòng và thay đồ ngủ. Đoạn nó trở ra xin bố mẹ cột cho đồ ngủ. Bố mẹ say sưa coi tivi và hành động dường như nó đang ở trong phòng và đang ngủ ngon. Chín giờ rưỡi, cậu bé leo lên giường mà không ai giúp cả, với bộ đồ ngủ không cột, nó khóc một mình rồi ngủ yên.

Bố mẹ rất cứng rắn. Họ đã nói lời "chúc ngủ ngon" và rồi chỉ có trách nhiệm đối với điều mà họ sẽ phải làm. Họ rút lui và để cậu bé nơi chiến trường. Cu bé cố gắng làm cho bố mẹ dấy mình vào cuộc chiến. Nó muốn đánh động lòng thương xót của bố mẹ bằng cách khóc. Nhưng bố mẹ vẫn giữ vững cứng rắn. Cách huấn luyện mới đã bắt nó thay đổi từ căn bản sự quan hệ của đứa trẻ với bố mẹ và trật tự. Đêm hôm sau, cậu bé sẵn sàng cho mẹ tắm và hai mẹ con cùng chung tận hưởng nửa giờ đồng hồ với nhau. Tám giờ tối, bố mẹ đưa cậu bé vào phòng, chúc cậu ngủ ngon và rời phòng nó. Nếu một ít phút sau đó, đứa bé ngồi dậy và đi vào phòng tắm, đòi uống nước và đòi hôn nữa, bố mẹ nên hành động như thể nó đã đi ngủ. Bấy giờ nó sẽ đi trở lại vào phòng ngủ. Chỉ trong vòng một tuần, cậu bé chấp nhận tám giờ tối là kết thúc ngày của nó để đi ngủ.

Một cách khác để tránh sự tranh chấp quyền hành là giữ thái độ cứng rắn và yên lặng trong khi đưa cậu bé 4 tuổi đi vào, không cần nói gì cả, nắm tay nó vào giờ thích hợp, giúp nó cởi đồ, và tắm cho nó, nhưng phải ý tứ khi nó quậy; sau đó, cho nó vào giường và khóa cửa lại.

Cô bé Mai Lan 3 tuổi rưỡi chạy vào bếp trong lúc má nó đang nấu đồ ăn tối, nói:

- Má mi, con muốn uống nước, cô bé lè nhè.

- Không được lè nhè nhé! Không cho con gì cả cho tới khi con biết xin cách lịch sự.

Cô bé càng lải nhải hơn:

- Nhưng con muốn uống nước.

- Mẹ không chịu được sự lè nhè như thế. Con phải ngưng ngay nhé!

Cô bé vẫn nhè, ôm chân mẹ và dẫu mặt.

- Con có muốn xin cách lịch sự không?

- Cho con uống nước mẹ! Cô bé vẫn lè nhè.

- Đây cho con. Bà mẹ đi lấy nước.

Chúng ta đã được nghe nói: tất cả mọi đứa trẻ đều muốn lè nhè. Chúng ta đã được khuyên phải kiên nhẫn và chúng sẽ lớn lên. Tuy nhiên, không cần thiết phải chịu lải nhải mãi. Cô bé cho thấy sức mạnh làm điều nó muốn. Bà mẹ ra lệnh: ngưng ngay. Nhưng cô bé vẫn tiếp tục và bà đã nhân nhượng.

Đó là điều chúng ta có thể làm. Chúng ta có thể từ chối đáp lại cái đòi hỏi lè nhè của đứa bé. Nhưng chúng ta phải rút lui, mà không nói. Chúng ta chắc chắn phải nhượng nếu đứng ở đó như một mục tiêu đã sẵn để bị tấn công. Bà mẹ phải từ từ huấn luyện. Bà có thể tắt bếp

ga và đi vào phòng tắm.

Chúng ta gọi điều đó là kỹ thuật phòng tắm. Đây là một nơi trong nhà biểu tượng cho sự riêng tư. Đó là một sự rút lui lý tưởng nhất. Chúng ta nên có mấy tờ báo để trong đó cho những lúc như vậy và một radio để làm át tiếng động. Mỗi lần cô bé lè nhè, bà mẹ chui vào phòng tắm. Bà không cần nói gì cả. Cô bé có thể thay đổi giọng ngay.

**Lm.levanquang, tiến sĩ tâm lý**

---

## VỀ MỤC LỤC

---

### **HÃY TIN YÊU VÀ PHÓ THÁC**

---

**Chúa nhân ái! Đường trần con xuôi ngược**

**Bao gian lao, bao khổ lụy, hiểm nguy**

**Đã nhiều lần con quỵ ngã bởi vì**

**Con đuối sức, con chịu thua nghịch cảnh!**

**Những mưu sâu của cuộc đời ranh mãnh**

**Con không ngờ, con không biết tự đâu**

**Làm cho con bối rối với u sầu**

**Con không biết làm sao con ra thoát?**

**Chúng bủa vây xung quanh con cùng khắp**

**Đã vào tròng, con chẳng biết lối ra**

**Con đỉnh ninh quỵ ngã với xót xa**

**Con mỏi mệt, không còn chi nữa cả!**

**Con hỡi con, cuộc đời nhiều sa ngã**

**Tin nơi Cha! Con hãy đứng thẳng lên!**

**Hãy nguyện cầu, Cha sẽ đứng một bên**

**Giúp con chống mọi kẻ thù độc dữ!**

**Đường trần gian luôn luôn là đương cự**

**với ba thù: xác thịt, quỷ, thế gian**

**Con hãy cậy trông, tin tưởng vững vàng**

**Có Đức Mẹ đồng hành cùng con đó!**



**Thánh Gia xưa trong một ngôi làng nhỏ  
Cũng mưu sinh, cũng làm lụng hết mình  
Cũng bão bùng, đêm tối lộn bình minh  
Cũng hạnh phúc trộn chung cùng đau khổ!**

**Nhập thế trần để con người thi thố  
Thi tài năng, thi đức hạnh, tình thương  
Những phút vui như những hạt mưa sương  
Còn đau khổ là bão bùng, giông tố!**

**Dù ở đâu, dù làm chi, phải cố!  
Kính Chúa Trời và thương mến người ta  
Làm cho xong bốn phận với hài hòa  
Ấy là đủ, con không cần chi khác!**

**Con hãy tin yêu, thực lòng phó thác!**

**Bút Xuân TRẦN ĐÌNH NGỌC**

## VỀ MỤC LỤC

---

### **CẦU XIN CHÚA CHO GIÁO HỘI**

---

**Nguyên tác: "Lettres d'amour aux prêtres" – "Thư tình gửi các Linh mục"**

**của Catherine DE HUECK DOHERTY**

**Người chuyển ngữ, Đình Chấn.**

#### **CHƯƠNG VIII**

### **CẦU XIN CHÚA CHO GIÁO HỘI**

Đã từ khá lâu con suy tư về vai trò của giáo dân và của giáo sĩ đối với Giáo Hội. Đó là hai nét tiêu biểu rút ra từ sự suy tư này. Trước hết đó là vì Giáo Hội là một thể chế không cần phải quan liêu. Nhưng chúng ta sẽ Kitô hoá thể chế ấy như thế nào? Đó là vấn đề mà con thao thức bấy lâu nay. Nhưng trước khi vào vấn đề này, con muốn nói đến một điều còn quan trọng hơn, đó là sự Kitô hoá Giáo hội.

Đó là thực trạng hiện nay: Khi nói đến Giáo Hội người ta nghĩ ngay đến các Đấng Bậc như Đức Giáo Hoàng, các Đức Giám mục, Linh mục, Tu sĩ...vvv Nhưng tất nhiên, Giáo Hội còn bao gồm tất cả các Giáo hữu Dân tộc của Chúa.

Vậy nên, con nghĩ rằng các cha là những chủ chiên, ít ra cha dẫn chúng con đến sự Kitô hoá Giáo Hội. Trước những thế lực của sự dữ lôi kéo các Tín hữu xa rời Giáo Hội, chắc chắn cha cũng có những thao thức hay lo ngại giống như con, dẫu rằng gần đây nhờ sức mạnh lời cầu nguyện đã làm thức tỉnh và dẫn đưa biết bao chiên lạc về với Giáo Hội Mẹ. Tuy nhiên,

Giáo Hội vẫn còn biết bao con cái đã đánh mất niềm Tin. Con số ấy phải tính đến hàng triệu. Trước cảnh tượng đó, chúng ta phải làm gì đây? Nhất là các cha, những Linh mục của Chúa, các cha làm gì để chống lại những sự dữ ấy?

Mặt khác, người Kitô hữu loan báo Chúa Kitô qua mọi khía cạnh cuộc đời mình, ít nhất qua chính cuộc sống của mình. Thức hay ngủ, người ấy vẫn là Kitô hữu. **“Con ngủ nhưng con tìm con thao thức”**. Ôi những điều con muốn nói chẳng dễ diễn đạt chút nào. Thú thật con thấy thật khó nói bởi những lời này thật quá giống nhau và rất khó để diễn đạt cách mạch lạc.

Trước tiên, cha và con cùng đi vào vấn đề. Liệu Thiên Chúa có muốn các Kitô hữu bảo vệ Giáo Hội, ví dụ : bằng những cuộc Thánh chiến trước đây chẳng hạn? Không, con nghĩ là Thiên Chúa không muốn các cuộc chinh Thập tự ấy, nhưng con cũng không lên án quá khứ. Chúng ta phải bảo vệ Giáo Hội hiện nay đúng với căn tính của Giáo Hội, chứ không phải một Giáo Hội bị xâu xé, bị bóp méo, bị khủng hoảng như người ta đã gây ra. Giáo Hội là một màu nhiệm lạ lùng, bất khả thấu, không thể chạm tới được, khó mà tin được và không thể tấn công được , màu nhiệm lạ lùng ấy thông qua phép Rửa tội dẫn đưa loài người đi trong cùng một thân thể màu nhiệm Chúa Kitô.

Chết với Đức Kitô và cùng phục sinh với Chúa, mỗi Kitô hữu được trở nên một với Ba Ngôi Đấng Thánh. Ai có thể diễn tả được màu nhiệm ấy? Ai, xuất phát từ bản thân, có thể làm được điều gì? Bởi màu nhiệm đó xuất phát từ Thiên Chúa. Chúng con gọi đó là Lửa yêu mến.

“Niềm hăng say lo việc nhà Chúa

Đốt cháy trong tôi như ngọn lửa”

Giáo hội là thân thể màu nhiệm Chúa Kitô. Chúa Kitô luôn hấp hối trong Giáo Hội của Người, và chính vì thế, Giáo Hội là một màu nhiệm của sự đau khổ, của tử đạo. Giáo hội cũng là màu nhiệm niềm vui mà các tín hữu diễn tả với niềm hân hoan trong suốt 50 ngày sau lễ Phục Sinh.

Giáo Hội là Hiền Thê của Chúa Kitô không tì vết, không nếp nhăn. Giáo Hội là cha, là chúng con (cũng đầy tội lỗi và sự ăn năn hối hận, sự thánh thiện và sự dữ). Giáo hội là loài người, bởi Đấng sáng lập đã làm người. Hay nói cách khác: Thiên Chúa đã làm người mà Giáo Hội đầu là thân phận con người đã được Thánh hoá nhờ Người.

**“ Cứ dấu này mà người ta sẽ biết anh em là môn đệ Thầy: Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em”**. Đây thực sự là một màu nhiệm khó mà tin được, mà Chúa Kitô đã ban cho chúng ta. Yêu Chúa như Chúa yêu. Đây là những Hồng ân mà Chúa ban tặng cho con người.

Nhưng đồng thời Giáo hội cũng có bản tính loài người. Giáo hội loài người này chính là các cha, đó là tôn ti cấp bậc. Cách đây một vài năm, con đọc báo thấy có một phụ nữ bị đâm chết trên con phố Brooklyn. Rất nhiều người đứng nhìn qua cửa sổ. Con tin rằng cũng có một con số không nhỏ những người đang đứng nhìn Giáo Hội và cầu mong cho Giáo hội bị giết quách đi nơi xó nào đấy -và có thể sẽ không còn bao giờ- con sợ rằng không ai chạy đến cứu Giáo Hội nữa, đơn giản vì con thấy người phụ nữ kia bị giết chết trước mặt bao người mà không ai chạy vào cứu.

Điều đó thật khó chấp nhận! Đã đến lúc chúng ta phải đưa **ngọn lửa yêu mến trong nhà Cha** vào trong cuộc đời của chúng ta, vào trong cuộc sống của mỗi Kitô hữu và làm cho ngọn lửa ấy bùng lên. Chúng ta có trong mình Đấng Bảo Trợ, Thần Khí đốt lên ngọn lửa ấy như Kinh Thánh đã nói.

Đã đến lúc, vâng, dịp thuận tiện là đây! Con muốn khóc lên, con muốn van nài kêu xin, con muốn hét lên những tiếng kêu thất thanh, con muốn làm ngàn vạn điều như những người đang đứng trước bờ vực thẳm tuyệt vọng, chính ở gần bờ vực tuyệt vọng này mà con không thể đi tới sự tuyệt vọng bởi vì con đang sống trong hy vọng.

Nhưng với thân phận phụ nữ, con chỉ biết kêu lên, và cha hãy tin rằng các chiên khác của cha cũng kêu lên thất thanh như con. Cha có nghe thấy tiếng chúng con không? Con

không còn nói nhỏ nhẹ được nữa. Chúng con cần phải kêu lên. Chính vì vậy, con được tràn đầy hy vọng trong lúc đứng bên bờ vực thẳm tuyệt vọng, con đã kêu lên:

Hãy gào thét lên hồn ta ơi!

Nài van Chúa cho Giáo Hội.

Hãy kêu lên! Kêu lên, hồn ta ơi!

Bởi người cũng đang chơi với,

Trong cơn hấp hối của Giáo Hội!

Hãy nhìn xem Mẹ người bị xâu xé!

Bởi con cái nhạo báng cười chê,

Chúng nguyên rửa chế giễu,

Chúng đóng trò hề,

Chúng cười ngặt nghèo đói ngoa,

Chúng đạp Mẹ dưới cả gót chân,

Chúng lẫn Mẹ trong tục trần đời trụy,

Trong sự thô bỉ nhớp nhơ.

Thét lên! Hồn ta ơi! hãy thét lên!

Trước Thiên nhan Chúa Đấng phỉ nguyên,

Hãy gào lên như kẻ chịu nhục hình,

Như voi giày ngựa xéo thời Trung cổ!

Hãy gào lên! Thét to hơn nữa!

Bởi những kẻ thuộc dân riêng,

Đã biến Hiền Thê thành người kỹ nữ!

Hãy thét to ! Thét to hơn nữa!

Bởi cảnh tuyệt vọng đến với Người,

Và sự tuyệt vọng chính là người!

Hãy kêu lên hồn ta ơi!

Như tiếng kêu tìm đường trong sa mạc,

Như tiếng kêu chết đi vì khát!

Hãy kêu lên! Thét lên hồn ta ơi!

Hãy kêu lên ! chẳng còn thời gian,

Kêu lên Ngài từ thẳm sâu tâm hồn,

Này giờ đây hãy thét vang lên!

Bởi người ta giả câm giả điếc,  
Trước nỗi đau rên siết của người anh em!

Tuy nhiên, những tiếng kêu gào của một tâm hồn tuyệt vọng cho Giáo Hội có thể được thấu tai, bởi trong đất nước giàu có phù phiếm này vẫn chưa ai thấu tiếng kêu đau khổ.

Thế nên, hãy kêu lên!  
Như người Hindu chết vì đói.  
Hãy kêu lên trong tiếng thờ,  
Để mạnh sức đi vào cuộc Vượt qua.  
Giữa thế gian người ta đang nói  
Rằng Người đã chết rồi!  
Hãy kêu lên ! Kêu lên hồn ta ơi!  
Như tiếng kêu của người thiếu phụ,  
Khi lời nói, nước mắt chỉ còn bất lực,  
Trước nỗi đau muốn nói cùng chồng con.  
Hãy kêu lên! Hồn ta ơi!  
Để Chúa thấu bài ca đau khổ,  
Một khúc ca đầy tuyệt vọng,  
Hơn cả sự tuyệt vọng của con người,  
Bởi chính Người kêu gào trong ta!  
Hãy kêu lên! Hồn ta ơi!  
Bởi Giáo Hội đang đau khổ,  
Hãy nhìn xem!  
Giáo Hội đang quẫn quại,  
Trong cát bụi của mọi nẻo đường,  
Không ai đoái thương nâng Mẹ dậy.  
Người Samaritanô nhân hậu nay đâu chẳng thấy?  
Hãy kêu lên hồn ta ơi! Hãy kêu lên!  
Cầu xin Chúa ban cho Người sức mạnh!  
Nâng Giáo Hội tới cánh tay của Người.  
Hãy kêu lên! Kêu lên ! Hồn ta ơi!

Chúng ta đang ở trong đoàn chiên lưu lạc, thế nhưng không bắt buộc phải ở đó. Chúng ta được liên kết với nhau nhờ Thánh Thần, bởi chúng ta đã được chịu phép Rửa, bởi chúng ta đã và đang tham dự vào tiệc Thánh Thể, bởi vì sự yêu thương tha thứ của Chúa Kitô qua bí tích Hoà giải rửa sạch chúng ta khỏi mọi lỗi lầm bây giờ và mãi mãi.

Chính vì thế, làm sao chúng ta lại không liên kết với nhau để vô hiệu hoá những thế lực bên ngoài đang xâm nhập chống phá Giáo Hội, thậm chí cả những thế lực đang nổi dậy ngay trong Giáo Hội, để con thuyền Giáo Hội được bình an? Chỉ có một con đường duy nhất có thể vô hiệu hoá các thế lực ấy: Con đường Thánh Thiện. Làm thánh, đó chính là lý do tại sao chúng ta được sinh ra. Các Kitô hữu được Hội Thánh trang bị tất cả những phương thế cần thiết để đi trên con đường của Đấng rất Thánh, Đấng đã tự xưng mình là Con Đường.

Linh mục là chủ chiên coi sóc đoàn chiên Chúa trao phó. Ngài được tấn phong là để làm việc đó. Thiên Chúa chỉ yêu cầu các Linh mục của Chúa một điều duy nhất: Thanh tẩy chính tâm hồn mình, đi theo con đường của Đấng rất Thánh, dầu có té ngã, dầu có tổn thương, nhưng vì Chúa đã đi con đường đó, nên Chúa sẽ ở lại đỡ các cha dậy và tiếp tục bước theo chân Người.

Đồng thời Linh mục cũng phải cầm lấy chổi để quét sạch đường cho Chúa, để mà khi chúng con (đoàn chiên của cha) nghe cha nói chúng con không phải nghe những ý kiến của cha, mà là nghe những tư tưởng của Thiên Chúa. Đó cũng là lý do mà cha được phong chức.

Thật khó có thể diễn tả hết nỗi buồn đau của không ít người trong chúng con phải chịu; cũng như chẳng thể nào nói hết được tình yêu của chúng con đối với Giáo Hội. Chúng con biết rằng Giáo Hội chính là chúng con. (Nhiều người trong chúng con cũng tham gia vào lĩnh vực kinh tế xã hội, đã có gia đình, nắm giữ chức vụ này kia trong xã hội), nhưng chúng con nhận thấy rằng: chúng con cần đến sự dẫn dắt, chúng con cần đến Cha. Với con người của cha, con xin được nhắc lại: Cha béo hay gầy, điều đó không quan trọng, cha có râu hay không râu, cũng chẳng hề gì. Chẳng có gì đáng quan tâm ngoài việc cha biết cha là ai và cha tỏ cho chúng con thấy được cha.

Chẳng có gì quan trọng ngoài việc cha ngừng tìm kiếm vai trò của mình, căn tính của mình (vì cha đã tìm kiếm cái đó trong những năm 60 và còn sẽ tìm kiếm trong những năm 70). Cha có một căn tính một vai trò. Chừng nào cha còn tìm kiếm những cái đó, chúng con sẽ còn ở trong sa mạc, không nước uống dưới ánh nắng chói chang và chúng con cũng chẳng nhận được bánh Manna.

Tất nhiên, Thiên Chúa sẽ đến yên ủi chúng con, nhưng Chúa sẽ khóc cho cha, bởi vì, như thánh Gioan tẩy giả, cha cũng cần phải nhỏ lại trong con người của mình để Chúa lớn lên trong cha và cha sẽ được lớn lên trong Chúa.

Trong xã hội ngày nay, người ta không ngừng cố gắng khẳng định bản thân và đã đến lúc cha phải dừng lại việc đó. Một Linh mục muốn tỏ ra mình quan trọng ư. Ôi Linh mục ngày nay muốn chứng tỏ bao điều. Ngài muốn trở thành người sáng giá, làm việc hiệu quả. Ngài muốn giảng nhiều điều cao siêu, nên chúng vào tai chúng con bên này và lại lọt qua tai bên kia. Chúng con nghe chăm chú trong giây lát rồi gật gù nói: "Vâng", và khi người ta suy ngẫm trong lời cầu nguyện, thậm chí trong vô thức người ta cảm thấy có cái gì đó không ổn. Điều gì vậy cha? Điều gì không ổn vậy cha?

Nhưng có một nỗi đau có thể nói còn ghê gớm hơn nữa: Đó là nỗi đau buồn khi thấy một Linh mục quên mất chính mình là ai. Đó là nỗi đau khi kêu đến ngài mà ngài không nghe: "Xin cha hãy lắng nghe, chúng con không muốn rằng cha là chuyên gia tâm thần học, chúng con không muốn rằng cha là Thần học gia". Hãy đến giúp đỡ chúng con bảo vệ Giáo Hội: Là chính mỗi người chúng con đây, là chính cha, là các Đấng các Bậc. Giờ đây, làm sao cha có thể dạy chúng con về Tình yêu Thiên Chúa; làm sao cha có thể dạy cho chúng con Luật Chúa Kitô đã truyền cho tất cả mọi người, nếu cha ghét Đức Giám Mục của mình, Bề Trên của mình? Cha tỏ ra điều đó vì cha cứ tưởng mình là cội rễ theo quan điểm của Dân tộc Chúa, mà đáng lẽ cha phải là cội rễ theo nhãn quan Thiên Chúa.

Thiên Chúa biết, nhưng giá như trước đây con đã biết những Linh mục cấp tiến cánh tả này khi các ngài còn trẻ. Khi Dorothy Day và con ở New York

(Cô ấy ở Bowery và con ở Harlem), thậm chí ngày nay, những người chủ trương đó vẫn đang lôi kéo một số người trong các cha và họ đã gặp chúng con. Việc các ngài thuộc chủ trương cấp tiến chẳng có gì là xấu: Vấn đề là cách mà họ làm. Thực tế, từ "radicalisme" - "chủ nghĩa cấp tiến" có nguồn gốc từ chữ "radix" có nghĩa là cội rễ. Chính vì thế, nếu như cha đâm rễ sâu vào trong Giáo Hội thì cấp tiến chẳng phải là điều tuyệt vời sao? Nhưng nếu

cha chỉ bén rễ trong cát-là những ý kiến riêng của cha hay là tư tưởng của ai đó, thì chỉ cần cơn gió nhẹ cũng đủ cuốn cha đi và cha sẽ giống như cây cỏ ngoài đồng nay còn mai mất.

Gần đây, con đọc một bài báo của một Linh mục làm con rất vui; cha đó nói rằng trước khi lượm đá ném các Đức Giám Mục, các Linh mục nên trở về với chính con người của mình và tự vấn lương tâm. Đây quả thật là bài báo có ý nghĩa.

Làm sao cha có thể dạy chúng con "yêu thương" kẻ thù nếu như chính cha lại chống đối người cha của mình là Đức Giám Mục hay là Đấng Bề Trên của mình và coi các ngài như kẻ thù được? Chẳng ai muốn can thiệp vào những vấn đề có thể nảy sinh giữa cha và các Đấng Bề Trên của cha, nhưng chúng con yêu mến Giáo Hội, chúng con sẽ phải khóc gào lên khi cha phá Luật Chúa Kitô. Hỏi chúng con còn biết chạy đến với ai nữa! Thiếu vắng chủ chiên và thế là đàn chiên đứng giúm dọ bên nhau dưới trời mưa, dưới tuyết rơi...dưới trời giá lạnh!

Trái tim nhân loại đang khao khát sự hiệp nhất, khao khát tình thương và các Linh mục rất cần ở khắp nơi. Ngay các bạn trẻ, cách nào đó, họ cũng thấu hiểu được nỗi khao khát ấy và họ cũng đang tìm kiếm Chúa, tìm kiếm cha.

Thánh Gioan Thánh Giá đã cho biết Người lãnh đạo tinh thần phải như thế nào. Người Linh hướng là con người cởi mở, biết lắng nghe, tự đóng đinh chính mình và dùng cây chổi quét sạch con đường lòng mình trước để Chúa Kitô đến ngự. Đó là người lắng nghe Thánh Thần hướng dẫn:" Hãy tỉnh thức! Đừng rao giảng vì lợi ích cho riêng cha, hãy trao Chúa cho chúng con. Chính vì việc đó mà cha được phong chức!" Nếu cha thấu hiểu được nhu cầu sâu thẳm của chúng con cần đến cha ( gần như không diễn tả được) thì cha sẽ hiểu được tiếng kêu của chúng con, sẽ hiểu được bài thơ của con " Hãy kêu lên! Hồn tôi ơi! Hãy thốt lên!"

Trái tim con mách bảo ( gần như đó là nỗi ám ảnh) rằng chúng con phải hợp nhau lại để bảo vệ Giáo Hội. Tất nhiên, con sợ chúng con sẽ không còn nhiều lắm vì hàng triệu người đã bỏ ra đi, nhưng chúng con nhắc nhở nhau rằng nhóm mười hai, chỉ 12 người thôi, đã chinh phục được thế giới. Trong Đức tin, trong niềm hy vọng và trong tình yêu, chúng con sẽ tiếp tục bảo vệ Giáo Hội cho vững chắc. Nhưng bằng cách nào? **Bằng cách chúng con yêu thương nhau và tỏ lộ tình yêu ấy ra!; Bằng sự khiêm nhường, bằng sự yếu đuối, bằng sự nghèo khó, bằng tám mối phúc.** Đó là cách duy nhất để chúng con bảo vệ Giáo Hội, chẳng còn cách nào khác. Nói tóm lại, chúng con phải sống Tin Mừng một cách vô điều kiện. Là Kitô hữu thực sự, đó là cách bảo vệ Giáo Hội.

Khi con nói đến việc bảo vệ Giáo Hội, con muốn nói rằng chúng con phải dồn hết sinh lực của mình để hoàn tất Lời Chúa Kitô :" **Không có Thầy, chúng con không thể làm gì được!**".

" Giờ đã đến", những lời ấy cứ ngày đêm dẫn dắt trái tim con. Cha thấy đấy, rất nhiều nơi trên thế giới đã mất các thợ gặt, và ngày nay, chúng con chắc chắn mình không phải là những người được tiếp đón trong lĩnh vực truyền giáo. Có những lúc, thậm chí chúng con không biết liệu chúng con có duy trì được một chương trình truyền giáo tầm thường nào đó không. Nhưng điều kỳ diệu vượt trên tất cả đó là Giáo Hội mà Chúa Kitô thiết lập qua sự Nhập thể, Sự chết và Phục Sinh của chính Người, sẽ sống mãi muôn đời; điều kỳ diệu ấy chẳng có gì phải nghi ngờ.

Thế thì cha, với tư cách là Linh mục, cha có quyền được đẩy Giáo Hội xuống hầm mộ như bao người khác dường như đang làm vậy không?

Con viết cho cha những lời này để làm chứng cho cha thấy một tình yêu vượt trên mọi trí hiểu. Con không thể tìm thấy lời nào khác để nói với cha rằng con yêu mến cha biết là dường nào. Con không thể giải thích được điều không thể giải thích. Chính con cũng không thể hiểu nổi, nhưng nó cứ dội vào tai con như tiếng trống thúc giục:" **Giờ đã đến! Giờ đã đến! Đừng tính toán gì nữa! Đừng mặc cảm người là một phụ nữ! Đừng bận tâm việc Tông đồ của người bé nhỏ tầm thường! Tất cả những điều ấy không quan trọng! Hãy nói lớn lên! Hãy nói cho các ngài biết!**"

Nói gì với các ngài đây? Con thì có thể nói gì với các cha đây? Nói những lời lung củng, những ý nghĩ chợt đến rồi chợt đi trong trí óc, trong trái tim và trong tâm hồn con. Nhưng con phải nói ra vì Giáo Hội đang nguy khốn, thậm chí rất nguy kịch. Tức nghĩa là: Con cái Giáo Hội đang có nguy cơ xa lìa Thiên Chúa. Đó là tội lớn nhất! Không còn thứ tội nào khác



nặng hơn! **Giữ bỏ Tình yêu của Thiên Chúa là tội lớn nhất!** Vai trò của cha là dạy chúng con biết cầu nguyện, biết yêu thương và biết hy vọng. Vai trò của cha là chỉ cho chúng con thấy Tình Thương của Thiên Chúa, lòng thương xót và sự trắc ẩn của Người. Đó là cách bảo vệ Giáo Hội. Đó là cách dẫn đến nhận biết Thiên Chúa. Chỉ có điều đó không còn gì khác. Đó không phải là kiến thức của cha, cũng không phải là khả năng thiên tài của cha. Không! Những cái đó không có hiệu quả cho Giáo Hội. Chỉ có duy nhất Sự Thật của Thiên Chúa, Sự Thật mà chúng con được biết qua cha, vì Sự Thật này mà cha đã chịu tử đạo, cha đã cầu nguyện và vượt qua được những bóng tối của Đức Tin và cha đã ra khỏi bóng tối ấy cách vẻ vang. Đó là cách dạy dỗ chúng con, đó là cách bảo vệ Giáo Hội và chỉ như thế thôi.

Ước gì chúng con cũng có thể nói như vậy cho dân chúng thì thật là phải lẽ, và chúng con cũng đang cố gắng thực thi tốt việc đó. Nhưng cha biết đấy, dù con tốt hay xấu thì đó cũng là chính con mà Chúa đã chỉ định. Đoàn chiên đang đi trong sức nóng của ban ngày tới mức nào cha có biết không? Tới mức chúng con bị thất lạc! Lạc mất trong bụi gai u tối mà không ai dẫn chúng con ra!

Có những Linh mục đã thử cho mình nên giống ai đó. Trong những năm 1960, họ tìm theo lối sống của những kẻ thác loạn; ngày nay, có những Linh mục muốn nên giống những chuyên gia tâm thần học. Không ít người trong số họ cố gắng trở thành "bạn chí thiết" với đoàn chiên của mình, rồi cố gắng trở thành một cá nhân bình thường trong dân chúng. Việc đó thật không ổn chút nào!

Người dân Nga tin rằng sự thánh thiện vĩ đại ẩn giấu trong kẻ tội lỗi. Nếu cha đọc "**Tội ác và sự trừng phạt**" của Dostoevsky cha sẽ thấy đoạn khi tên sát nhân đến nhà cô kỹ nữ. Anh ta ngạc nhiên khi nhận thấy một tấm ảnh Chúa với cây đèn mờ mờ ở đầu giường. Anh ta hỏi cô gái điếm: "Cô mà cũng tin vào Chúa à?" và cô gái trả lời: "Tất nhiên, tôi tin". Thật lạ lùng phải không cha? Chúa chúng ta lại thánh hoá kẻ cướp và gái điếm sao? Nhân cách của cá nhân chẳng là gì!

Tất nhiên, khi con nói đến sự thánh thiện của cha, con muốn nói đến sự Thánh thiện của Chúa Kitô thông ban cho cha, bởi cha đã cầm lấy chổi lau và quét sạch con đường hẹp để đón Người. Chúa đã để lại trong tâm hồn cha giọt máu thánh của Người. Dĩ nhiên, tất cả mọi người đều muốn nên thánh theo tiêu chuẩn đạo đức thông thường. Nhưng Chúa Kitô không phải là nhà luân lý học. Chúa Kitô là Thiên Chúa! Chúa không yêu thương ta vì chúng ta tốt lành, đáng yêu; nhưng Chúa yêu thương ta bởi Chúa là Đấng Tốt Lành. Chúng ta biết rất rõ như vậy, nhưng lại hay quên điều đó. Cũng chính vì thế mà cha mới có thể tha tội cho chúng con, vì cha được ban quyền tha tội, và nhờ đó mặc cảm tội lỗi của chúng con sẽ không còn nữa.

Giờ chữa lành cho Giáo Hội đã đến, và chính cha là người đến đặt tay trên chúng con và các cha đặt tay cho nhau, để Chúa Thánh Thần ngự vào. Chúng con phải quên đi bao điều mà các thế kỷ trước đã ám ảnh vào tâm trí chúng con và chúng con phải quay trở lại với CON NGƯỜI - Đấng đã đi rao giảng khắp đất nước nhỏ bé Palestine - rao giảng rằng TRIỀU ĐẠI THIÊN CHÚA ĐÃ ĐẾN GIỮA CÁC ÔNG.

Cha cũng hãy làm như vậy. Cha hãy đi rao giảng triều đại này khắp nơi, trong sự yếu đuối thấp hèn, đó là hạt giống làm nảy sinh sự thánh thiện như thánh Phaolô đã nói: "**Tội tự hào về sự yếu đuối của tôi**". Nhưng con xin cha, cha hãy khởi hành nhanh lên bởi Giáo Hội đang gặp nguy kịch từ ngay trong chính lòng Giáo Hội. Mỗi nguy kịch đó là do con cái Giáo Hội thiếu Tình Thương dành cho nhau.

Con cầu xin cha, con van nài cha, cha là người được Thiên Chúa đưa vào trần gian để tiếp nối chính Ngài. Cha biết rõ rằng Thiên Chúa không để cho chúng con mồ côi. Chúa Giêsu đã về với Chúa Cha nhưng Người vẫn ở lại trong cha: Trong Bí tích Cực Thánh, trong Bàn Tiệc Thánh Thể.

Giờ ăn chay và cầu nguyện đã đến: Đó là giờ chữa lành Giáo Hội (cũng có nghĩa là chữa lành cho chúng con) bằng chính việc ăn chay và chữa lành ấy. Phương thuốc ấy sẽ dẫn chúng con đến với Tình Yêu Thương. Tình Yêu Thương sẽ dẫn chúng con đến lòng trắc ẩn, đến tình âu yếm, đến lòng thương xót. Như Chúa Kitô được Thần Khí thúc đẩy, cha sẽ đi khắp thế gian, như người hành hương. Hay là cha chỉ cần ngồi trong phòng, dù ở bất cứ nơi đâu, trong Tu viện hay trong nhà xứ, trái tim cha cũng sẽ mở ra cho tất cả mọi người và cha sẽ ôm trọn



cả thế giới như chủ chiên ôm lấy đoàn chiên mình. Cha sẽ biết rằng cha là Linh mục của người Hindu, của người Do Thái, của các Kitô hữu và của các nhân loại trên thế gian.

Như vậy, Triều đại Yêu Thương sẽ triển nở trong Sự Thật giữa chúng con, nếu cha dạy chúng con yêu thương nhau, tha thứ cho nhau, và thánh hoá cuộc sống chúng con. Hãy cho chúng con mẫu gương này: Trao Chúa Kitô cho chúng con chứ không trao chính cha!

Giờ đã gần đến, rất gần rồi. Bất cứ ngày nào, giờ đó cũng có thể đến. Quả thật, Thánh Thần đã mang lời cầu nguyện đến giữa chúng con và xoa dịu nỗi đau cho dân tộc Chúa. Trong khi đó, chúng con cần đến cha và Giáo Hội cần đến cha. Cha được truyền chức là vì thế. Cha là hiện thân Chúa Kitô ở giữa chúng con. Hãy đến cứu chúng con! Hãy đưa chúng con ra khỏi bụi gai tối tăm! Hãy dạy chúng con yêu thương nhau, dạy chúng con hy vọng và nhất là giúp chúng con canh tân Đức Tin, vì Đức Tin đồng thời là chiếc nôi của Tình Yêu Thương và niềm Hy vọng.

Thời gian đã đến rồi!

## VỀ MỤC LỤC

### **Bạn đang lắng nghe Chúa**

---

**Tác phẩm: Câu Nguyện Cá Nhân: Bí quyết tình yêu và vui sống**

**Lm. Micae-Phaolô Trần Minh Huy, pss.**

#### **Phần thứ hai**

#### **Đối thoại với Chúa thế nào?**

#### **b ố n**

#### **Bạn đang lắng nghe Chúa**

#### **Khi Chúa nói với bạn**

Vì bạn nhường lời cho Chúa, bạn đừng ngạc nhiên thấy tôi trích dẫn Kinh Thánh nhiều hơn. Hãy bắt đầu bằng lời kêu gọi của cậu bé Samuel. Chúa gọi hai lần rồi, nhưng Samuel vẫn tưởng là Thầy Hêli gọi:

"Samuel chưa nhận biết Chúa và Tiếng Chúa chưa được mặc khải cho cậu. Chúa gọi cậu lần thứ ba. Cậu vội dậy, chạy đến bên Hêli và nói: "Con đây, vì Thầy gọi con." Bấy giờ Hêli hiểu là Chúa gọi cậu bé liền nói với Samuel: "Con đi ngủ đi và nếu có người gọi thì con hãy nói: "Lạy Chúa, xin hãy phán, vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe." Và Samuel đi về chỗ ngủ. Chúa lại đến và gọi cậu như những lần trước: "Samuel, Samuel !" Samuel thưa: "Lạy Chúa, xin hãy nói, tôi tớ Chúa đang lắng nghe" (I Sm.3, 7-10)

Đó là chỉ dẫn tuyệt vời để bạn nối mạng vào tần sóng của Chúa: "Lạy Chúa, xin hãy phán, tôi tớ Chúa đang lắng nghe." Bạn đừng ngại ngần xin như vậy khi bạn cầu nguyện một mình. Nhưng bạn cũng sẽ sớm gặp phải khó khăn, vì tất cả chúng ta đều khó lắng nghe kẻ khác, Đấng Khác. Phản ứng đầu tiên là chúng ta lắng nghe chính mình và bắt kẻ khác lắng nghe chúng ta nữa: "Nghe đây, nghe đây...". Với Chúa, chúng ta cũng có khuynh hướng muốn đảo ngược câu trả lời của Samuel: "Lạy Chúa, xin hãy lắng nghe, vì tôi tớ Chúa đang nói!" Tiến bộ của việc cầu nguyện cá nhân của chúng ta hệ tại chỗ loại bỏ dần dần tật hay nói của chúng ta, mà để Chúa được tự do bộc lộ.

Cái khó khăn khác cản trở bạn dễ dàng lắng nghe là Lời của Chúa không như những lời khác. Cậu bé Samuel đã có kinh nghiệm đó, cậu lầm tưởng Tiếng Chúa với tiếng của thầy Hêli. Đối với bạn ngày nay cũng thế. Bạn cần một người có kinh nghiệm phục vụ Lời Chúa để giúp bạn nhận ra ngôn ngữ của Chúa và hiểu rõ điều Chúa muốn nói với bạn. Cuốn sách này giúp bạn điều đó. Nhưng bạn cũng có thể sử dụng nhiều phương thế khác nữa.

May mắn thay, so với Samuel, bạn có lợi điểm vô cùng lớn lao là bạn nhận được Lời Chúa qua Chúa Giêsu. Có lẽ bạn không bao giờ có được "lời nói" hay "thị kiến" như các tiên tri hay một số vị thánh. Nhưng nếu bạn chịu khó, bạn cũng hưởng nếm được Lời Chúa ngọt ngào đến độ thói ham nói của bạn tự nó lặng im. Bạn sẽ chăm chú lắng nghe Đấng Độc Nhất, hai mươi bốn trên hai mươi bốn. Bạn có muốn thanh luyện trái tim bạn đến mức độ cao là tránh được tất cả mọi nhiễu âm, mọi tiếng động tận đáy thăm, để nắm bắt được tiếng nói vô cùng tinh tế và khác lạ của Chúa không? Bạn lắng nghe sự ngọt ngào của ca khúc này:

"Như một hơi gió nhẹ mỏng manh,  
Lời Chúa được trao ban,  
Như một bình đất thợ gốm,  
Tình Chúa uốn nắn nên con,  
Lời Chúa thì thăm,  
Như là bí mật tình yêu..."

### **Bạn hãy mở sách Thánh Kinh của bạn ra**

Chúa nói với chúng ta bằng nhiều cách, nhưng không bao giờ "nói trong không khí." Lời Chúa không phải để cho văn chương, mà đúng hơn cho hành động. Lời Chúa tác tạo nên thế giới, Lời Chúa cũng tác tạo nên từng biến cố. Điều xảy đến cũng giống như mưa dầm hay trời đẹp nắng:

"Như mưa và tuyết từ trời rơi xuống sẽ không lên trời mà lại nhuần tưới đất đai, làm cho nó ra phì nhiêu, làm nảy sinh hạt giống cho người gieo có hạt và làm cho người ta có cơm bánh ăn, thì Lời từ miệng Ta phán ra sẽ không trở lại với Ta mà không mang lại kết quả, không thực hiện điều Ta muốn và làm trọn sứ mệnh Ta giao phó" (Is. 55: 10-11).

Thánh Kinh chỉ là gom góp lại bằng chữ viết những dấu vết của Lời hành động ấy. Nhưng chính nhờ Thánh Kinh mà chúng ta có thể theo dõi được tất cả mọi diễn biến của lịch sử thánh. Như một tình sử vĩ đại, Thánh Kinh thuật lại cho chúng ta từng chi tiết của đại gia đình Thiên Chúa. Trong băng ấy trang sách, chúng ta khám phá được cách Thiên Chúa mạc khải tình yêu của Ngài và cách con người đáp lại, về mặt tốt cũng như về mặt xấu. Từ thế hệ này qua thế hệ khác, công trình vĩ đại của Lời Chúa làm đảo lộn khoa địa lý, lịch sử, văn chương, tôn giáo. Tất cả Thánh Kinh đều nói về Thiên Chúa, từ câu đầu tiên của sách Sáng Thế ký cho đến câu cuối cùng của sách Khải Huyền.

Không cần phải dài dòng phô trương với bạn về cuốn sách phi thường này, tôi sẽ chỉ cho bạn con đường thực tiễn để đi vào thôi, bởi vì không thể đi vào một công trình như thế mà không có chuẩn bị.

Khởi đi từ đâu bạn nhé. Bạn đã có một cuốn Kinh Thánh rồi chứ? Bạn có năng mở ra đọc không? hay là để bụi lấm trong một xó? Coi như là bạn có mở đọc đi. Trước tiên, sự hiểu biết Lời Chúa khởi đi từ việc đọc đi đọc lại hoài. Ví như học một ngoại ngữ. Càng ngày người ta càng gỏi dăm trẻ đi ra ngoại quốc để có một cuộc 'bơi ngôn ngữ'. Thánh Kinh cũng đòi hỏi một cuộc 'xuất ngoại' tương tự. Sau một thời gian dài, bạn mới cảm thấy dễ dàng quen thuộc với Thánh Kinh. Bạn đừng ngạc nhiên về điều đó. Lời Chúa không phải như những điều chúng ta lặp đi lặp lại mỗi ngày đâu. Khi giao tiếp với lời phạm nhân chúng ta, Kinh Thánh có một ngôn ngữ mới, rất độc đáo, đó là 'ngôn ngữ Thánh Kinh.' Tất cả những ai muốn đối thoại với Thiên Chúa đều phải học biết cái ngôn ngữ đó.

### **Bạn phải tổ chức việc đọc Thánh Kinh như thế nào?**

Tôi không khuyên bạn tìm đọc cách may rủi vì tò mò, nghĩa là mở trúng chỗ nào thì đọc chỗ đó. Tôi thích bạn đọc một cách liên tục hơn. Không nhất thiết phải đọc thật nhiều chú giải để có một hiểu biết tri thức về Thánh Kinh. Những dẫn nhập và ghi chú ở các sách Thánh Kinh hiện thời nghĩ cũng đủ cho bạn, vì việc học hỏi mà tôi muốn nói đây dựa vào một sự tìm kiếm thiêng liêng. Nó giả thiết Đức Tin thúc đẩy bạn đọc một cách tò mò thánh thiện.

Thực ra, Thánh Kinh vừa mạc khải vừa giấu kín một bí mật diệu kỳ. Việc đọc Thánh Kinh trở nên say mê khi bạn đọc như một thám tử tìm giải quyết một điều bí ẩn. Điều bí ẩn nào vậy? Đó là bí ẩn của Đấng Thiên Sai, tức là Chúa Giêsu Kitô. Tất cả Cựu Ước chuẩn bị cho

nhân vật bí mật này đến. Cựu Ước phác họa ra rất nhiều nét, khó hài hòa nơi một khuôn mặt duy nhất. Rồi trong Tân Ước, Chúa Giêsu tự mạc khải dần dần như là lời giải đáp của điều bí ẩn. Đời sống và lời giảng dạy của Chúa Giêsu cuối cùng vẽ nên một gương mặt diệu kỳ, đến đổi gương mặt đó vừa hoàn tất vừa vượt quá cách lạ lùng tất cả những lời đã báo trước. Chỉ khi nào bạn cảm nhận được như thế thì Thánh Kinh mới thực sự trở nên Lời của Chúa cho bạn. Thánh Kinh không còn là một tài liệu của quá khứ nữa, nhưng là một Mạc Khải cho hôm nay, một sứ điệp nóng bỏng, một ánh sáng mãnh liệt chiếu soi mọi chi tiết của cuộc đời bạn. Và bạn sẽ hiểu được lời quả quyết này của thánh Jérôme: "Không biết Kinh Thánh chính là không biết Chúa Kitô."

Bạn còn phải làm gì nữa? Bạn hãy lấy Kinh Thánh làm sách gối đầu giường. Bạn hãy cầm Thánh Kinh trong tay như một vật gì quý giá đáng kính trọng. Bạn hãy cầu nguyện trước khi đọc, để Chúa soi lòng mở trí cho bạn hiểu được Thánh Kinh, như Chúa đã làm cho các môn đệ sau khi Ngài sống lại (Lc. 24: 45).

Trước hết, bạn hãy chọn đọc trọn vẹn các sách của Tân Ước. Trong Cựu Ước, bạn chọn đọc các sách gần với Phúc Âm hơn, chẳng hạn sách Giáo sĩ, Khôn Ngoan, Daniel, Jonas, Zacaria, Malakia. Bạn đừng lo lắng, nếu bạn không hiểu hết tất cả. Bạn cứ đọc với tin tưởng và bền tâm. Đôi khi một chữ, một câu nào đó sẽ nói với bạn. Lúc đầu, bạn đừng đòi hỏi nhiều hơn. Dần dần bạn sẽ nhận được hương vị của Lời. Và Lời sẽ trở nên bánh nuôi sống cho bạn.

### **Bạn hãy tập suy niệm**

Việc đọc Thánh Kinh liên tục nhất thiết phải có như là nền tảng, nhưng chưa đủ. Bạn hãy đặt việc suy niệm lên hàng đầu. Trong khi tập suy niệm Lời Chúa, bạn sẽ cảm được trọng lượng của các từ và sự đánh động của Thánh Thần. Đây là những điểm chính yếu để thực hành việc suy niệm Thánh Kinh cách lợi ích:

- **Bạn chọn một bản văn**

Tốt nhất nên chọn bản văn trước khi bắt đầu cầu nguyện. Hoặc là bản văn phụng vụ ngày hôm đó, hoặc là một đoạn trong sách Thánh Kinh bạn đang đọc liên tục. Đừng lấy may rủi, mà hãy khiêm tốn theo chương trình phụng vụ. Đó còn là cách lắng nghe Chúa, thay vì lắng nghe chính mình! Chọn một bản văn ngắn chừng nào tốt chừng đó: tối đa một trang, tối thiểu vài chữ. Không phải để bạn ăn cho được nhiều, mà là để bạn thưởng thức.

- **Bạn hãy kêu xin Chúa thánh Thần**

Thánh Phaolô đã nói rằng chữ viết giết chết, chính Thánh Thần mới làm cho sống. Để biết đọc và biết nghe Đấng phán dạy qua sách thánh, bạn cần sự soi sáng thần linh. Vậy bạn hãy cầu xin Chúa để Ngài ban cho bạn 'một con tim biết lắng nghe' (IR.3: 9). Bạn hãy xin Chúa Thánh Thần dẫn đưa bạn tới 'chân lý toàn vẹn' (Jn.16: 13).

- **Bạn hãy đọc hết sức chậm rãi**

Bạn hãy đọc bản văn, không phải một lần, mà là nhiều lần, cả với lớn tiếng nữa. Nếu gặp một bản văn bạn đã biết rồi, thì bạn cần buộc mình phải đọc chậm lại. Nếu cần, bạn hãy chép lại, như thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu đã chép lại Tân Ước. Bạn đừng chỉ đưa mắt đọc, mà phải ghi khắc vào tim bạn, như là một lá thư tình vậy. Trong suy niệm, không nên vội vã, để khỏi mất một mảnh vụn nào của Lời Chúa.

- **Bạn hãy suy nghĩ với cả trí khôn**

Bạn hãy tìm liên kết các chữ, các câu bạn đọc với những chữ, những câu khác của Thánh Kinh. Chẳng hạn khi Chúa Giêsu xin bà Samaritana uống nước (Jn.4: 7), bạn có thể nhớ tới lời kêu của Ngài trên thập giá: "Ta khát" (Jn.19: 28) và lưu ý là có thể tìm thấy các chữ đó trong các Thánh Vịnh 69: 22 và 22: 16. Các ghi chú và tham chiếu bên lề Thánh Kinh giúp bạn liên kết các chữ, các ý tưởng và các hình ảnh.

- **Bạn hãy nhìn xem bằng trí tưởng tượng**

Điều này có giá trị, nhất là đối với những cảnh hoạt động hay dụ ngôn. Nhờ trí tưởng tượng hay ký ức - nếu bạn đã đi Thánh Địa - , bạn có thể dựng lại khung cảnh (hình thức,

nhân vật, màu sắc, tiếng nói, cử động...). Bạn có thể bị chia trí. Nhưng can đảm lên. Lâu dài, bạn cũng sẽ quen dần.

- **Bạn hãy mở trái tim cho Chúa**

Bạn đừng chỉ hài lòng với việc đọc, suy nghĩ, nhìn thấy. Bạn hãy phản ứng lại bằng cách đối thoại với Chúa. Bạn hãy bộc lộ với Ngài tình cảm của bạn khi gặp những đoạn văn đánh động bạn nhất. Như các môn đệ trên đường Êmau (Lc.24: 32), tìm bạn trở nên sốt nóng nhờ đón nhận một mặc khải tốt đẹp như thế. Chớ gì nhờ bản văn, niềm tin, hy vọng và tình yêu của bạn vươn lên Chúa. Bạn hãy thưa với Ngài sự tôn thờ, các yêu cầu, các vấn nạn của bạn. Nếu câu nào làm thức tỉnh trong bạn một vang vọng sâu xa, bạn hãy để nó chậm lại và kéo dài. Và một khi sự thinh lặng của tình yêu được thiết lập trong bạn, bạn đừng nói gì nữa hết, bạn hãy đón nhận nó như một ân huệ vô cùng quý báu. Bạn hãy thường thức trong bình an sự ngọt ngào của Chúa.

- **Bạn hãy cho ý chí bạn dẫn thân**

"Lời Chúa là lời sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi: xuyên thấu chỗ phân cách tâm với linh, cốt với tủy. Lời đó phê phán tâm tình cũng như tư tưởng của lòng người. Vì không có loài thọ tạo nào mà không hiện rõ trước Lời Chúa, nhưng tất cả đều trần trụi và phơi bày trước mặt Đấng có quyền đòi chúng ta trả lễ" (Dt.4: 12-13). Phải, Lời Chúa sẽ không để cho bạn yên. Nó sẽ lật ngửa, xô đẩy và làm tỏ ra một cuộc sống mới. Nó đã hoán cải, đã lật ngược đến tận căn một thánh Phaolô, một thánh Phanxicô Atxidi và bao nhiêu vị thánh khác. Bạn hãy để cho Lời Chúa phê phán, kiểm điểm, uốn nắn bạn. Bạn hãy rút ra từ suy niệm ít nhất một áp dụng thực hành làm biến đổi cách suy nghĩ hay hành động của bạn.

- **Bạn hãy ghi khắc vào ký ức**

Cuối cùng, bạn hãy ghi khắc vào ký ức điều bạn vừa suy niệm. Trong khi cảm ơn Chúa, bạn hãy cẩn thận mang theo bạn một lương thực đi đường: một câu, một chữ, một hình ảnh, hay một quang cảnh nào đó. Lắm khi dừng ngai học thuộc lòng một đoạn ngắn, với đối chiếu của nó: "Mẹ Maria đã trung thành giữ những điều đó trong lòng" (Lc.2: 51). Bạn sẽ tiêu hóa Lời Chúa đến nỗi nó trở thành lời của bạn. Và bạn hãy sống dấu thánh giá bạn làm trước khi nghe Lời Chúa: trên trán, trên miệng và trên ngực, hay nói khác đi, Lời Chúa trong óc, trên môi và trong trái tim: "Phúc cho ai lắng nghe Lời Chúa và gìn giữ lấy" (Lc.11: 28).

### **Theo nhịp các Thánh Vịnh**

Bạn không phải là người đầu tiên sống sự "nhai lại" Lời Chúa đâu. Từ thời Giao Ước Cũ, biết bao nhiêu người tin đã suy niệm các biến cố Lịch Sử Cứu Độ, và dưới sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, họ đã viết lên bao lời cầu nguyện. Có thể nói rằng chính Chúa đã cẩn thận hướng dẫn họ để những lời cầu nguyện của con người của họ cũng trở nên Lời của Chúa. Căn bản những lời cầu nguyện đó là nội dung của 150 Thánh Vịnh. Giáo Hội dùng Thánh vịnh để cầu nguyện với hai ý nghĩa, hai cung cách: nói với Chúa Kitô hoặc cầu nguyện nhân danh Chúa Kitô. Nhưng phải nhờ đến Chúa Thánh Thần mới hiểu và đi đúng những tâm vóc Chúa muốn. Bạn hãy theo nhịp các thánh vịnh. Bạn sẽ không tìm được ở đâu khác một lời cầu nguyện sống động hơn, hiện thực hơn, tha thiết hơn và sáng tạo hơn.

Văn hào Dothái André Chouraqui nói: "Một cuốn sách nhỏ, 150 bài thơ, 150 bước giữa cái chết và cuộc sống, 150 tấm gương phản chiếu những nổi loạn và thất trung, những cơn hấp hối và những cuộc phục sinh. Hơn là một cuốn sách, đó là một con người sống động đang nói với bạn, đang đau khổ, đang khóc than, đang đẩy chết, đang sống lại, đang ca hát, ở bên bờ vĩnh cửu, và người nắm lấy bạn, mang bạn đi, bạn và muôn thế hệ, từ khởi đầu cho đến tận cuối."

Đa số những ca khúc hiện đại lấy hứng từ đó. Và nếu bạn có tài nhạc sĩ hay thi sĩ, bạn cũng nên sáng tác, làm phong phú thêm cho lời cầu nguyện cá nhân của bạn.

Làm thế nào giữ được tuổi xuân trong trắng?  
Thưa phải tuân theo Lời Chúa dạy.



Lạy Chúa, con hết dạ kiếm tìm Ngài,  
Xin chớ để con làm sai mệnh lệnh Chúa.  
Lời Chúa hứa, lòng con ấp ủ,  
Để chẳng bao giờ bội nghĩa bất trung,  
Lạy Chúa, con dâng lời ca tụng,  
Thánh chỉ Ngài, xin dạy cho con.  
Môi con hằng nhắm đi nhắc lại,  
Các quyết định miệng Ngài phán ra.  
Tuân theo thánh ý Ngài, con vui sướng  
Hơn là được tiền rừng bạc bể.  
Con sẽ gẫm suy huấn lệnh Chúa truyền,  
Đưa mắt nhìn theo đường lối Chúa,  
Con vui thú với thánh chỉ Ngài  
Chẳng quên lời Ngài phán dạy.

(TV. 118: 9-16)

### **Người trẻ trực diện với Lời Chúa**

"Lời Chúa là một lời cầu nguyện? Phải, và còn hơn thế nữa. Vui sướng biết bao khi khám phá được Thiên Chúa hằng sống nhờ Lời sống động của Ngài, và được đối thoại với Đấng hằng yêu thương tôi mỗi phút giây. Kỳ diệu thay, nhờ suy niệm Lời Chúa mà tôi nhận ra được chính mình, được nuôi dưỡng và hướng dẫn trên đường đến với Chúa Kitô, được mạc khải thấy sự khốn cùng hằng luôn thúc đẩy tôi đến lòng thương xót của Chúa."

"Việc suy niệm của tôi luôn bắt đầu khó, lắm khi tôi phải đọc cả chục kinh Kính Mừng để lấp đầy lỗ trống. Nếu không có Mẹ Maria, thường tôi mất cả khắc đồng hồ để lắng nghe mình suy tư. Chính tôi nói, chính tôi kể lại cuộc đời tôi, bộc lộ tình cảm của mình... Sau giai đoạn khởi đầu đó, tôi cố gắng đi xa hơn, khởi từ ý tưởng Thiên Chúa thổi vào tai tôi, tôi có thể dừng lại ở một chữ, một câu đến cả mười lăm phút. Rồi các lời cứ tuần tự theo nhau, mỗi lời có một chỗ, một lợi ích được Chúa vén dần cho thấy, chẳng khác chi khi khám phá ra một mặt kim cương, ta còn thích thú quay xem những mặt khác... Mẫu nhiệm Lời Chúa thật vô cùng."

### **VỀ MỤC LỤC**

---

### **Da Khô Mùa Đông**

---

Thực ra thì da có thể trở nên khô vào bất cứ mùa nào, nhưng mùa Đông có một số "thiên thời, địa lợi" khiến cho da dễ nhăn khô hơn.

Da khô không gây ảnh hưởng xấu cho sức khỏe, nhưng hơi khó chịu vì khô làm ta cảm thấy ngứa ngáy, gãi muốn chảy máu mới đã cơn ngứa.

Và da khô nom nó cũng kém thẩm mỹ, đặc biệt là nếu xuất hiện trên khuôn mặt mà ngà da phấn, hoặc trên đôi bàn tay vốn mịn màng, mát dịu khi tay cầm tay.

### **Nguyên nhân**

Mùa Đông có nhiều yếu tố "thuận lợi" cho da khô xuất hiện:

- Thời tiết mùa đông thường là lạnh và không khí lại khô. Tất cả đều làm bay lớp ẩm trên da. Thế là da trở thành khô như tờ giấy bàn phơi nắng.

Nói vậy không có nghĩa là vào mùa Hè, da không khô. Nếu cơ thể tiếp xúc quá lâu với tia tử ngoại, với hơi nóng của ánh nắng mặt trời thì da cũng bốc hết hơi ẩm và khô.

- Mùa lạnh là phải tìm cách sưởi cho ấm thân mình. Mà nếu để máy điều hòa không khí quá cao hoặc lò sưởi than hồng, củi khô nóng rất thì không khí trong phòng cũng ngột ngạt khô khan, thu hút hết độ ẩm của da.

- Lạnh là đầu có tắm nước lạnh được. Phải tắm với nước nóng. Nhiều người ngâm cả nửa giờ trong bồn hoặc dưới vòi nước nóng, để cho "khí huyết lưu thông". Tắm xong lại lấy khăn lông chà khắp thân mình, cũng để cho đỏ da, thấm thịt. Thế là bao nhiêu lớp nhờn giữ ẩm cho da tan biến theo nước nóng trôi ra cống rãnh, khiến cho da khô. Nhất là nếu lại dùng xà bông có độ tẩy rửa quá cao hoặc shampoo quá mạnh, để tắm để gội cho sạch da, sạch tóc.

Các nhà chuyên môn có nhận xét là với tuổi cao, da thường hay khô vì các cụ lười uống nước và cũng vì cảm thấy không khát. Và nam giới dường như tuyến nhờn trên da hoạt động mạnh hơn, nên da tương đối ẩm hơn da nữ giới.

Da khô còn thấy trong một số bệnh như:

- Bệnh suy tuyến giáp (thyroid gland), trong đó không có đủ hormon của tuyến này để kích thích hạch mỡ hôi và hạch nhờn hoạt động, khiến cho mặt không còn trơn, trán không còn bóng, da khô.

- Bệnh nhân bị chứng vẩy nến (Psoriasis) cũng có làn da rất khô và ngứa.

- Da khô thấy trong bệnh tiểu đường không kiểm soát.

- Mất nước trong cơ thể vì tiêu chảy, ói mửa, đổ mồ hôi nhiều khi làm việc ngoài nắng hoặc vận động cơ thể quá mạnh mà không uống nước cũng làm cho da khô.

Da khô xảy ra khi dùng một vài dược phẩm như thuốc trị mụn trứng cá Accutane, thuốc lợi tiểu, vài loại kháng sinh hoặc khi uống nhiều rượu, cà phê.

Dinh dưỡng kém, thiếu sinh tố A và các sinh tố nhóm B làm da khô

### **Dấu hiệu**

Da thường hay khô ở vùng bụng, hai bên cạnh sườn, tay, chân.

Khô quá, da sẽ nhăn nheo, co lại, mặt da gồ ghề với những mảnh da mỏng nhỏ tróc ra. Đôi khi da quá khô đến nỗi nứt nẻ, chảy máu, đặc biệt là ở bàn tay, bàn chân.

Khô da thường đi đôi với cảm giác ngứa vì da luôn luôn bị kích thích. Mà ngứa là phải gãi cho đã. Nhưng sự gãi không giải quyết được vấn đề và còn có thể làm da trầy rách, mở đường cho vi khuẩn xâm nhập, gây ra viêm nhiễm da.

Nếu không phòng tránh, chữa trị, da khô có thể đưa tới viêm da, viêm nang lông. Da có thể bị nhiễm trùng lở loét trầm trọng.

### **Chăm sóc - Điều trị**

Thường thường da khô không gây nguy hại cho sức khỏe và mỗi người có thể tự chăm sóc với các hiểu biết và phương thức sẵn có.

Tuy nhiên, khi da khô mà không giảm bớt với chăm sóc cá nhân, khi khô và ngứa ảnh hưởng tới giấc ngủ hoặc khi da bị viêm nhiễm...đều cần phải được bác sĩ khám và điều trị. Bác sĩ sẽ tìm nguyên nhân gây ra khô da và chữa tận gốc các nguyên nhân đó.

Chúng ta có thể áp dụng một số phương thức như sau để tránh cho da khỏi khô, nhất là vào mùa Đông tháng giá.

**1-** Theo ý kiến nhiều người, về mùa Đông, ta ít đổ mồ hôi lại mặc quần áo che kín thân mình, cơ thể tương đối sạch sẽ nên cũng không cần tắm mỗi ngày mà có thể mỗi hai ngày. Nhưng mỗi ngày cần lau rửa những vùng kín không thoáng khí.

**2-** Khi tắm không nên kéo dài quá 15 phút và tắm với nước vừa đủ ấm để khỏi bị lạnh, thoa xà bông ở các vùng bí hơi như nách, hạ bộ, hậu môn, bàn tay bàn chân. Tắm nước quá nóng quá lâu lấy đi các chất nhờn bảo vệ da và làm da mau hư và khô.

**3-** Sau khi tắm, lau nhẹ những giọt nước trên mình với tấm khăn mềm, thoa vỗ nhẹ để giữ độ ẩm càng nhiều càng tốt rồi bôi kem ẩm lên da.

Đừng chà sát mạnh đến đỏ người như nhiều người làm, gọi là cho máu lưu thông, nóng mình. Chà mạnh làm mất chất nhờn trên da và gây tổn thương cho tế bào da.

Khi da còn hơi ướt, bôi kem mềm da phủ lên trên để giữ một chút ẩm.

**4-** Da mặt: Không nên dùng xà bông hoặc mỹ phẩm lau mặt quá mạnh để tránh mất độ ẩm và chất dinh dưỡng trên da.

Thoa kem buổi sáng và buổi tối nhất là chung quanh mắt và trán nơi có nhiều vết nhăn. Da khô làm đường nhăn trên mặt nổi rõ hơn vào mùa Đông. Trước khi đi ngủ nhớ lau hết phần son trên mặt.

**5-** Dùng xà bông, shampoo nhẹ ít chất tẩy rửa (detergent) để tránh kích thích da.

**6-** Bôi kem mềm ẩm da nhiều lần trong ngày.

**7-** Đừng hút thuốc lá vì nicotine làm mạch máu co hẹp, giảm lưu thông máu tới các tế bào, chất dinh dưỡng và oxy ít đi

**8-** Tránh ánh nắng gay gắt. Bôi kem chống tia tử ngoại khi ra ngoài trời nắng gắt.

**9-** Khi chạy máy sưởi trong nhà, không khí rất khô làm da bị khô và ngứa. Nhiệt độ trong nhà nên giữ mức vừa phải, đừng quá nóng.

Muốn cho không khí trong phòng bớt khô, có thể dùng một máy phun bụi nước. Nhưng nhớ giữ máy sạch sẽ, đừng để vi khuẩn, nấm độc sinh sôi nảy nở trong đó và gây ra nhiễm bệnh cho mọi người trong nhà.

**10-** Mặc quần áo nhẹ, nhiều lớp để tránh quá nóng, đổ mồ hôi. Lựa loại vải thiên nhiên như tơ lụa, bông gòn để da dễ thở

**11-** Mang bao tay, đội mũ khi ra ngoài lạnh để da khỏi bốc hơi nước.

**12-** Dinh dưỡng đầy đủ, cân bằng.

Ăn nhiều loại rau có màu vàng đậm như cà rốt, dưa canteloup, cam...có nhiều betacaroten, cần thiết cho da. Giảm thiểu các loại hành, tỏi...có nhiều sulfur kích thích da.

Bớt tiêu thụ thực phẩm chiên rán, nước ngọt, nước trái cây nhái hiệu, cà phê đen.

**13-** Ngoài ra, muốn da tốt ta nên ngủ đầy đủ và vận động cơ thể mỗi ngày. Ngủ để giúp các tế bào có thì giờ tái tạo, tu bổ hư hao. Vận động giúp máu huyết lưu thông để nuôi dưỡng da.

Về kem tăng ẩm da, nhiều người thích loại có chất Alpha hydroxy acid lấy ra từ rượu vang đỏ, sữa chua và trái cây. Chất này kích thích tế bào da tăng sinh mạnh, làm da mịn.

Da mỗi người có độ acid/kiềm khác nhau, nên cần nhờ chuyên viên thẩm mỹ thử và hướng dẫn loại kem ẩm thích hợp.

Các tinh dầu thực vật rất tốt để giữ da ẩm. Dầu Avocado đặc rất thích hợp cho da khô thiếu nước; dầu cà rốt: tốt cho da bị ngứa, rát; dầu castor tốt cho da bị khô nứt.

Nếu da có ngứa, xin đừng gãi mà lấy một chiếc khăn mềm ngâm nước đá lạnh phủ lên, là cảm thấy dễ chịu ngay.

Cũng có thể ra tiệm thuốc tây mua các lotion có chất camphor, menthol, calamine hoặc diphedrinamin (benadryl), thoa trên da ngứa.

Nếu cần, bác sĩ có thể cho thuốc bôi có chất cortisone, rất tốt để trị ngứa da.

## **Da nhăn**

Một vấn đề khác về da cũng được nhiều người lưu tâm là da nhăn khô vào mùa Đông



hoặc khi tới tuổi về già.

Thay đổi cấu trúc da là một hiện tượng bình thường của sự lão hóa. Sau tuổi 25, chất collagen và elastin chống đỡ cho lớp da bắt đầu thoái hóa; tế bào mỡ giảm dần; tuyến nhờn kém hoạt động; tế bào da tăng sinh chậm chạp, tế bào mới ít, tế bào già nhiều, kém nuôi dưỡng. Tất cả đưa đến da khô, sệ xuống, nhăn nheo.

Ngoài ra dưới tác dụng của ánh nắng, tia tử ngoại, da cũng mau hư hao. Sự hư hao này được coi như vĩnh viễn khó mà trở lại tình trạng tốt đẹp như thuở thanh thiếu niên, nhi đồng được.

Da đặc biệt nhăn ở trên mặt là mối ưu tư lớn của nhiều người.

Trên thị trường có bán nhiều mỹ phẩm chứa vài chất dinh dưỡng như sinh tố E, kem trái dừa, vài chất đạm amino acid, chất chiết từ nhau thai mà các nhà sản xuất nói có thể xóa bỏ sự hóa già này của da. Theo các nhà nghiên cứu thì các sản phẩm này chỉ làm da ẩm mềm tạm thời mà thôi, chứ không làm da bớt nhăn nheo.

Riêng kem có sinh tố A Tretinoin dường như có thể tạo ra chất collagen dưới da, tăng thêm sự lưu thông máu. Nhờ đó da bớt nhăn nheo và bớt khô một phần nào.

Ngoài ra, để giảm thiểu da nhăn, nên dinh dưỡng đầy đủ, bảo vệ mặt với nắng gắt và không khí lạnh; bớt cau có nhăn nhó; sống thư giãn ít căng thẳng.

Nếu da vẫn cứ ngoan cố nhăn nheo, thì đi mỹ viện, bơm căng da mặt, da cổ, chích Botox là da thẳng tuốt mịn màng ngay ấy mà.

**Bác sĩ Nguyễn Ý-Đức** Texas-Hoa Kỳ.

## VỀ MỤC LỤC

---

### **THẬP GIÁ CỦA NHỮNG ÔNG CHỒNG, *Chuyện phiếm của Gã Siêu.***

---

Hình như trong cuốn "Tâm Hồn Cao Thượng", có một bài viết được bắt đầu bằng câu :

- Tôi sinh ra đời dưới một ngôi sao xấu.

Càng suy nghĩ về đời ông con giai, gã càng nghiệm thấy thân phận phe ta thật là hẩm hiu, bẽ bàng và cay đắng. Chỉ nguyên những lễ hội trong năm mà thôi, cũng đã đủ cho phe ta tức hộc máu. Nào là ngày lễ tình nhân dành cho những người đang yêu, nào là ngày quốc tế phụ nữ vùng lên đòi quyền sống, nào là ngày tưởng nhớ công ơn mẹ hiền. Ấy là chưa kể tới ở Việt Nam còn có những ngày mừng kính những vị anh hùng...liệt nữ, như ngày Hai Bà Trưng. Tất cả những ngày này đều được tổ chức một cách long trọng và phe ta cứ việc móc hào bao, vui vẻ mua quà tặng cho cánh đàn bà con gái.

Rất nhiều cố gắng đã được thực hiện để bàn dân thiên hạ vực ngày tưởng nhớ công ơn người cha lên để mừng vào trung tuần tháng sáu, nhưng xem ra chẳng có ma nào hưởng ứng, thành thử những cố gắng ấy chỉ là như một tiếng kêu trong sa mạc mà thôi :

- Dạ tràng xe cát biển Đông,

Nhọc nhần mà chẳng nên công cán gì.

Đã tới lúc phe ta phải gào lên :

- Tôi sinh ra đời dưới một ngôi sao xấu.

Hay hợp lời với nhà thơ Thế Lữ mà hét toáng :

- Lũ chúng ta đầu thai lầm thế kỷ!

Cám cảnh trước số mạng đen thui đen thui ấy, một tác giả nào đó trong ngày tưởng nhớ

công ơn người cha, tiếng Ảng Lê gọi là "Fathers'day", đã viết một bài với tựa đề "Đền tội", như để góp thêm một tiếng lẻ loi và cô đơn.

Thế nhưng, khi đọc xong bài này, gã đã phải vỗ đùi đánh đét một cái và rất lấy làm tâm đồng ý hợp. Vì thế, gã xin mượn tạm một vài hình ảnh của tác giả, làm chất liệu để suy gẫm thêm về thập giá, về nỗi khổ đau của những ông chồng trong hoàn cảnh hiện nay.

Có một câu chuyện vui kể lại rằng : Hôm đó vào lúc năm giờ chiều, thánh Phêrô đang chuẩn bị đóng cửa thiên đàng, thì bỗng từ xa nghe văng vẳng những tiếng kêu la thất thanh :

- Lạy thánh cả, chờ con với, chờ con với.

Thánh Phêrô giật mình quay lại. Không phải một người réo gọi, mà những hai người đang vội vã chạy tới, mồ hôi mồ kê toát ra nhễ nhại. Thấy vậy, thánh Phêrô bèn hỏi :

- Hai anh đi đâu mà chạy cứ như Tào Tháo rượt vậy ?

Cả hai vừa thở hổn hển, vừa trả lời :

- Dạ, xin cho chúng con được vào thiên đàng.

Thánh Phêrô nhìn hai người, rồi lên giọng :

- Hai anh làm như thiên đàng là chỗ không người, muốn vào lúc nào là vào phải không ?

Nói đoạn, thánh Phêrô quay lại nhìn chăm chăm như dò xét, rồi chỉ tay thẳng vào người đứng trước, tướng tá đẹp trai, vóc dáng hồng hào khỏe mạnh và hỏi :

- Anh đã làm gì ở dưới thế ?

- Dạ, con là linh mục đã bốn mươi năm và đang chuẩn bị mừng kim khánh.

Nghe vậy, thánh Phêrô bèn bảo :

- Anh đứng qua một bên. Còn anh kia, anh có gia đình, vợ con gì chưa ? Nếu có thì đã được bao nhiêu năm rồi ?

- Dạ con đã có vợ được bốn mươi năm và đèo thêm bốn đứa con nữa.

- Anh làm nghề gì ?

- Dạ con là dân biểu.

Vừa nghe nói tới hai chữ dân biểu, thánh Phêrô liền dừng dừng nổi giận :

- Anh là đại diện dân mà không chịu khó làm việc vì dân, chỉ lo quơ tiền, vợ vét về cho đầy túi tham của mình, nên không xứng đáng vào thiên đàng chút nào.

Anh ta vội vã giơ tay xin đính chính :

- Dạ con không phải là dân biểu, nghị sĩ gì ráo cả. Con làm nghề đạp xe xích lô. Dân biểu cho chở đi đâu, thì con chở đi tới đó, nên ở dưới trần thế, cánh nhà báo ăn hại đái nát gọi chúng con là dân biểu.

Thánh Phêrô nhìn kỹ anh dân biểu, thấy mặt mũi anh ta xanh lè, thân hình anh ta là một bộ xương cách trí biết đi, gầy ốm dong đưa như cây sậy, đứng ngồi không vững. Thánh cả bèn dang rộng hai tay ra ôm lấy con người khốn khổ ấy và nói :

- Ngày hôm nay, con sẽ ở nơi vui vẻ cùng ta.

Sau đó, thánh cả quay sang anh linh mục mà phán :

- Anh phải xuống luyện ngục đền tội bốn mươi năm.

Anh linh mục nghe vậy lấy làm tức tối, bèn khiêu nại :

- Tại sao ngài cư xử quá bất công như vậy. Ở dưới đó, con đã thực hiện biết bao nhiêu công việc làm sáng danh Chúa và cứu vớt được biết bao nhiêu linh hồn.

Không để cho anh linh mục nói hết, thánh Phêrô đã xua tay và ngắt lời :

-Thôi. Biết rồi, khổ lắm nói mãi. Thế nhưng, anh đâu có hay anh dân biểu này đã đền tội bốn mươi năm rồi, còn anh thì chưa có đền tội một ngày nào hết.

Nói xong, thánh cả dắt anh dân biểu vào thiên đường và đóng sập cửa lại, mặc cho anh linh mục la lối om xòm.

Câu chuyện trên đây muốn nói lên rằng : những anh đồn ông con giai nào đã lấy vợ và có gia đình, đều là những người đang đền tội cả đấy, nhưng mỗi người đền tội theo một cách thức khác nhau.

Kinh nghiệm đời thường cho thấy : con người không thể nào sống cô độc lẻ loi như một pháo đài biệt lập, hay như một hòn đảo giữa biển khơi, nhưng sống là sống với người khác, nhất là với những người thân yêu trong cùng một gia đình.

Tuy nhiên, trong cuộc sống chung này, chúng ta không thể nào tránh đi cho hết những va chạm, những bức bối và những buồn phiền, bởi vì bá nhân bá tánh, mỗi người đều có một tính tình riêng, hơn nữa nhân vô thập toàn, ai cũng có những sai lỗi khuyết điểm của mình.

Do đó, mỗi gia đình đều có những thập giá của mình. Con cái là thập giá của cha mẹ và cha mẹ cũng là thập giá của con cái. Vợ là thập giá của chồng và chồng cũng là thập giá của vợ. Cho nên Kinh Thánh đã khuyên :

- Anh em hãy vác đỡ thập giá của nhau.

Ngôn ngữ Việt Nam quả thực là tài tình và phong phú. Người phụ nữ khi còn là con gái thì dễ thương dễ mến làm sao. Sở dĩ như vậy bởi vì cái âm "ái" có nghĩa là yêu. Từ lời nói dịu dàng đến nhõng nhẽo, từ cử chỉ hiền hòa đến nũng nịu, tất tậ đều làm cho trái tim phe đồn ông con giai bị lúc lắc.

Thế nhưng, cũng người phụ nữ ấy một khi đã trở thành bà vợ, thì bỗng quay phắt 180 độ. Xưa rồi Diễm ơi, đâu còn nữa :

- Một thương tóc bỏ đuôi gà,

Hai thương ăn nói mặn mà có duyên.

Ba thương má lúm đồng tiền,

Bốn thương răng nhánh hạt huyền kém thua...

Sở dĩ như vậy bởi vì cái âm "ợ" nghe chẳng êm tai chút nào, nó làn cho ta như nuốt chửng trôi, chỉ muốn đưa lên cổ họng, rồi ói ra ngoài mà thôi.

Đồng thời, cái âm "ợ" nhắc ta nhớ đến danh từ rợ nghĩa là cái dây, cái xích :

- Trai có vợ như rợ buộc chân.

Hơn thế nữa, cái âm "ợ" còn khiến ta liên tưởng tới danh từ nợ. Vợ là cái nợ phải mang và phải trả trong suốt đời mình. Chẳng thế mà người ta đã bảo :

- Anh đồn ông con giai đi lấy vợ là tự ý ký vào bản án chung thân, bế mạc cuộc đời.

Hay như một câu danh ngôn cũng đã nói :

- Trong đời anh đồn ông con giai có hai ngày vui. Ngày vui thứ nhất là ngày cưới vợ, vì lúc ấy anh ta ngu ngơ ngớ ngẩn. Còn ngày vui thứ hai là ngày vợ chết, vì lúc ấy, anh ta được thoát khỏi...cái của nợ.

Vậy đâu là những khổ đau âm thầm đã kết thành cây thập giá đời thường cho những anh

chồng ? Dĩ nhiên là có nhiều, nhiều lắm. Nhưng trong khuôn khổ của bài viết, gã chỉ xin đưa ra hai cái tật mà thôi.

### ***Cái tật thứ nhất là nói dài, nói dè, nói dai.***

Tác giả bài "Đền tội" cho biết như sau :

Các nhà tâm lý nghiên cứu về đời sống lứa đôi, đã đi tới kết luận như sau :

- Đờn bà sau khi có chồng, thì nói nhiều hơn lúc chưa lấy chồng một trăm lần. Còn đờn ông thì ngược lại, nói ít đi một trăm lần sau khi có vợ.

Chúng ta thử tưởng tượng xem khi các bà gặp nhau thì sẽ xảy ra những gì ?

Trước hết là một cái chợ được hình thành. Tất cả những chuyện cà kê dè ngổng đều được đem ra bày bán, còn hơn hàng cá hàng thịt. Hàng cá hàng thịt thì chỉ có một loại hay một món, có trả giá, có kỳ kèo. Còn đây thì không phải chỉ có một thứ, mà là đủ thứ...hầm bà lằng.

Các nhà tâm lý còn cho biết : nơi nào có hai bà ngồi nói chuyện với nhau, thì sẽ có một người đờn ông bị đầu gối. Nhưng nơi nào có ba bà ngồi nói chuyện với nhau, thì sẽ có một người đờn ông bị đưa lên đoạn đầu đài, chết tức tưởi không kịp ngáp.

Trong phạm vi gia đình, ngoài những tin tức lượm lặt từ vỉa hè hay xó bếp hàng xóm, thì điệp khúc buồn được phát đi phát lại nhiều lần trong ngày, đó là điệp khúc "cơm áo gạo tiền". Thôi thì vật giá leo thang. Thôi thì học phí gia tăng. Thôi thì xăng dầu lên giá. Còn tiền lương khiêm tốn anh chồng đem về chỉ được có bằng ấy, làm sao mà chi dùng cho đủ ? Khốn khổ cho anh chồng làm thân trâu ngựa, hì hục kéo cày suốt năm suốt tháng, cốt tìm tiền kiếm bạc, mà đem về nộp cả cho bà xã.

Tuy nhiên, không hiểu phe đờn ông con giai ta có nên nghe theo tất cả những lời nói dài, nói dè, nói dai ấy hay không ?

Ngày xưa, trong vườn địa đàng, Thiên Chúa đã dựng nên ông Adong. Thấy ông buồn sầu vì cứ phải lặn lội sống cu ki một mình và âm thầm kéo lê những bước chân cô đơn, nên đã dựng nên bà Eva để ông có bạn. Ngài muốn Eva sẽ là người bạn đường đem lại nguồn vui cho ông trong suốt cả cuộc đời.

Vì thế, Ngài đã ban tặng cho ông bà tất cả những gì tốt đẹp nhất, đặt ông bà lên làm chủ cá biển, chim trời cùng muôn loài muôn thú. Ngài chỉ cấm không được ăn trái cây biết lành biết dữ mà thôi.

Thế nhưng, bà Eva đã không vâng nghe lời Thiên Chúa truyền, giơ tay ngắt trái cấm mà ăn, lại còn xúi ông Adong cùng ăn. Từ đó, ông bà mất đi tất cả.

Còn chúng ta là con cháu cũng đã bị lãnh đủ hậu quả thảm khốc của tội tổ tông truyền : sống một cuộc sống vất vả vì phải đổ mồ hôi sôi nước mắt mới có cơm ăn, một cuộc sống khổ đau vì đất đai đã trở sinh gai góc và cuối cùng kết thúc bằng cái chết vì là thân tro bụi, nên sẽ phải trở về cùng bụi tro.

Giả như ông Adong phe lờ và bỏ ngoài tai những lời dụ dỗ đường mật của bà Eva, nhất định không thèm nếm thử trái cấm, thì chắc chắn thân phận của phe đờn ông con giai cũng như của toàn thể nhân loại đã sáng sủa và tốt đẹp hơn nhiều.

Kinh nghiệm của ông Adong đưa ra cho chúng ta một vấn đề vừa cụ thể lại vừa nghiêm trọng, mà gã cũng vừa mới nêu lên, đó là :

- Có nên nghe lời vợ hay không ?

Thiết tưởng phe đờn ông con giai ta cần phải suy nghĩ thật kỹ càng và nghiêm chỉnh về vấn đề này, bởi vì kinh nghiệm ông Adong vẫn còn đó, sờ sờ trước mặt, rồi lịch sử cũng đã minh chứng :

- Vua nghe vợ, mất nước.

Thế mà trong phạm vi gia đình, biết bao nhiêu anh chồng vẫn còn mê muội cho rằng :

- Lệnh vua thua lệnh bà.

- Nhất vợ nhì giới.

- Vợ muốn là trời muốn.

Thành thử mèo vãn hoàn mèo và chó đen vãn giữ mực, không khá lên được !!!

### ***Cái tật thứ hai là vung tay quá trán.***

Lương ông xã thì ba cọc ba đồng, thu nhập chả được bao nhiêu, mà bà vợ thì lại có đam mê mua sắm, bóc ngắn mà lại cắn dài, con nhà lính nhưng tính lại nhà quan, thành thử sự thiếu hụt là như một căn bệnh mãn tính, khiến mọi người đều phải bó tay.

Tại Việt Nam cũng như tại nhiều nơi trên thế giới, các siêu thị hiện giờ mọc lên như nấm sau cơn mưa và các "shop" liên tục phát triển vì ăn nên làm ra. Họ đã tung vào thị trường biết bao nhiêu "độc chiêu" để dụ dỗ các thượng đế : Nào là mua hàng có thưởng, nào là khuyến mãi giảm giá 50%, nào là mua trả góp...khiến cho các bà các cô, cứ như con nai vàng ngơ ngác, mê mẩn cả tâm thần và máu "shopping" bốc lên đùng đùng. Thấy cái lợi trước mắt mà quên mất cái hại sau lưng. Hiện tượng này phải chăng nên được gọi là "hội chứng shopping"!!!

Thực vậy, tôi có một cô em thuộc loại ghiền siêu thị. Vào những ngày nghỉ, thì chương trình của cô nàng rất giản đơn : sáng đi siêu thị, chiều đi siêu thị và tối cũng đi siêu thị. Nhiều khi đi chỉ để mà ngắm các thứ hàng hiệu, rồi thèm rỏ rãi, vì tiền đâu mà mua, có nằm mơ cũng chả thấy.

Có những bà vợ thuộc hàng chuyên viên, luôn nghiên cứu và sưu tầm những cửa hàng khuyến mãi. Hể chỗ nào khuyến mãi là nhào vô ăn có, bởi vì các bà ấy lý luận :

- Giá rẻ mạt, tội gì mà không mua.

Và thế là các bà ấy lôi về nhà đủ mọi thứ linh kinh. Thậm chí có thứ chẳng được xài tới một lần. Chỉ tội cho các ông chồng, cứ phải xì tiền ra, mà mặt thì nhăn như cái bị rách.

Chuyện rằng :

Trong phiên tòa xử một ông chồng về tội hành hung vợ. Quan tòa phán :

- Anh không được quyền...đá vợ, làm như vậy là phạm tội. Tòa tuyên án anh ba tháng tù treo và không được tới gần vợ 3 mét trong suốt thời gian thụ án.

Ông chồng đau khổ xin được hỏi lại :

- Thưa quan tòa, nếu bà vợ trong gia đình cứ xài tiền lương của chồng một cách xả láng. Tối ngày shopping, tụ họp bài cào tứ sắc, chẳng lo lắng gì đến con cái, đã vậy khi bảo ban thì chẳng nghe, lại còn văng tục chửi thề. Trong trường hợp như thế thì phải làm sao bây giờ ?

Quan tòa nghe nói, tức khí nổi xung, đập bàn cái rụp và tuyên bố hách xì xằng :

- Đánh bỏ mẹ nó đi, cho chữa cái tật hỗn láo.

Nói vậy thôi, chứ đa số đồn ông con giai ta đều hiền như ông...bụt, và nhất là mắc phải chứng bệnh sợ vợ :

- Lời vợ dặn, phải lắng nghe,

Mai sau "khôn lớn" mà khoe mọi người.

Nói ra xin hãy chờ cười,

Vợ ta ta sợ ! Vợ người...còn lâu.

Chứng bệnh này dường như đã thấm sâu vào máu huyết con tim, ám vào lục phủ ngũ tạng nên không còn thuốc chữa. Thực vậy, rất nhiều lần phe đồn ông con giai muốn vùng lên, thoát khỏi cái "cồng" bà, mà liền thất bại ngay từ trong ý đồ, ngay từ trong trứng nước.

Hôm ấy, trời đang nắng bỗng dưng có một cụm mây đen kéo tới và bất ngờ đổ xuống những giọt nước mưa, khiến cho áo quần đang phơi, không kịp chạy đều bị ướt hết trơn hết tơi. Và thế là ông chồng liền bị bà vợ xài xể cho một trận tơi bời hoa lá :

- Anh thật là phường vô tích sự, chỉ mỗi việc chạy quần áo mà làm cũng không xong. Còn ra cái thể thống gì nữa, sao không chết đi cho rồi.

Nghe vậy anh hàng xóm bèn góp ý với ông chồng :

- Tại sao anh cứ để cho bà ấy xài xể và lên mặt như vậy. Phải tay tôi ấy à...

Vừa phát ngôn tới đây, anh hàng xóm liền nghe thấy một giọng nói oang oang từ phía sau :

- Gớm thật, phải tay tôi ấy à...

Quay mặt lại, thấy bà xã đang hầm hầm tiến tới. Và thế là anh hàng xóm bèn cười toe toét :

- Dạ thưa mình, phải tay tôi thì tôi đã chạy quần áo từ trước khi có những đám mây đen.

Phe đàn ông con giai của một làng kia bị bàn dân thiên hạ chê là bọn sợ vợ. Nhân ngày các bà đi chợ hết, họ mới ngấm ngấm thông báo tổ chức đại hội. Phen này phe ta nhất định phải rửa nhục. Một là để cho các bà ấy biết tay ta. Hai là để những kẻ xấu bụng thói mồm làng khác không còn dí mũi vào mà khinh bỉ ta nữa.

Họ đưa ra hết sáng kiến này tới tối kiến kia. Nhưng trước câu hỏi ai sẽ thực hiện, thì xem ra mọi người đều e dè sợ sệt. Cuối cùng, một vị cũng đã can đảm giơ tay xin lãnh nhận nhiệm vụ cao cả ấy. Anh ta nói :

- Phen này nhất định phải vùng lên, cho các bà ấy lãnh đủ.

Giữa lúc đang hăng tiết vọt như vậy, thì các bà đi chợ về. Nhìn thấy quang cảnh đại hội, các bà bèn vút quang, vút thúng...chỉ còn mỗi cái đòn gánh và xông vào chiến trận.

Và thế là các ông bèn linh mất tiêu, tìm chỗ nấp để xem sự việc xảy ra làm sao. Chỉ còn mỗi một anh tình nguyện là bám trụ ở lại để chống cự. Các ông mừng thầm vì từ nay mình có một nhà lãnh đạo thật xứng đáng.

Nhưng sao cứ thấy anh ta quì gối mãi ? Té ra, khi các bà xông tới, anh ta liền bị nhồi máu cơ tim và chết bất đắc kỳ tử trong tư thế quì gối như vậy.

Giai làng nọ cũng mang tiếng là phường râu quặp, nhưng họ lại có máu văn nghệ. Vì thế, thay vì bạo động, họ vận dụng lời ca tiếng hát để đấu tranh đòi quyền...sướng.

Vào một đêm trăng sáng, họ tụ lại với nhau, rồi phệu lời ca và cùng nhau tập dượt :

- Ta không chê vợ người, ta không khen vợ ta...

Đang say mê với lời ca như vậy, bỗng có mấy bà xuất hiện, thế là họ bèn đổi tông, trước cứng như sắt, thì bây giờ lại mềm nhũn như con chi chi :

- Nhưng dù sao đi nữa, ta về ta tắm ao ta, dù trong dù đục ao nhà vẫn hơn.

Thế mà cũng đòi đấu với tranh, đâm với đá. Một hãy cúi đầu xuống như muông chim cho rồi.



Mỗi khi gặp những người khổ đau, thiên hạ thường chia sẻ và khuyên nhủ :

- Âu cũng là thập giá Chúa gửi đến, ráng vác đời này để được thưởng đời sau.

Một người đồn ông mon men tới cửa thiên đường. Thánh Phêrô bèn hỏi :

- Trong cuộc sống nơi trần gian, anh đã làm được những gì để xứng đáng lãnh nhận phần thưởng Nước Trời.

Anh đồn ông gãi đầu gãi tai mà chẳng thấy mình làm được một việc gì tốt lành cả. Cuối cùng, như sức nhớ ra điều gì, anh bèn nói :

- Thừa thánh cả, con có vợ ạ.

Nghe vậy, thánh cả Phêrô bèn vâng về chòm râu bạc và nói :

- Người cũng đã đau khổ và vác thập giá như ta. Thôi hãy vào thiên đường mau đi.

Và để kết luận, gã xin ghi lại mấy câu thơ như một an ủi cho phe ta :

- Mỗi lần em nổi tam bành,

Vào phòng đóng cửa mình anh nguyện cầu.

Nhìn anh, Chúa cũng lắc đầu.

Thôi con ráng chịu, đời sau phúc lành.

**Gã Siêu** [gasieu@gmail.com](mailto:gasieu@gmail.com)

## VỀ MỤC LỤC

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gởi về địa chỉ

[giasivietnam@gmail.com](mailto:giasivietnam@gmail.com)

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ vũ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

[www.conggiaovietnam.net](http://www.conggiaovietnam.net)

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

**Lm. Luca Phạm Quốc Sử** USA

***Được chọn giữa loài người và cho loài người;***  
**\*\*\*\*\***